

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 306

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

54. sējums

2011. gada 23. novembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1173/2011 (2011. gada 16. novembris) par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1174/2011 (2011. gada 16. novembris) par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības korigēšanai eurozonā ... 8
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1175/2011 (2011. gada 16. novembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu 12
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un korigēt makroekonomisko nelīdzsvarotību 25
- ★ Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2011 (2011. gada 8. novembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu 33

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II *Nelegislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

★ Padomes Direktīva 2011/85/ES (2011. gada 8. novembris) par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām	41
--	----

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1173/2011

(2011. gada 16. novembris)

par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 136. pantu saistībā ar tā 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, ir sevišķa interese un atbildība īstenot tādu ekonomikas politiku, kura veicina pienācīgu Ekonomikas un monetārās savienības darbību, un izvairīties no tādas politikas, kura varētu apdraudēt minēto darbību.
- (2) Lai nodrošinātu Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību, saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) eurozonā ir iespējams īstenot īpašus pasākumus, kas pārsniedz noteikumus, kuri attiecināmi uz visām dalībvalstīm.

- (3) Ekonomikas un monetārās savienības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze un pieļautās kļūdas liecina par nepieciešamību Savienībā uzlabot ekonomikas pārvaldību, kurai būtu jābalstās uz valstu lielāku atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas nostādnēm un stingrāku Savienības līmeņa uzraudzības sistēmu valstu ekonomikas politikas jomā.

- (4) Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības politikas nostādnēm, jo īpaši Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai, īpašu uzmanību pievēršot iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, Eiropas pusgadam ekonomikas un budžeta politikas pastiprinātai koordinācijai, efektīvai sistēmai pārmērīgi liela valsts budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai – (Stabilitātes un izaugsmes paktam (SIP)), stabilai sistēmai makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanai un koriģēšanai, prasību minimumam attiecībā uz valstu budžeta sistēmām un stingrākam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai, ietverot makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.

- (5) SIP un ekonomikas pārvaldības sistēmai kopumā būtu jāpapildina Savienības stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai, un tām vajadzētu būt savienojamām. Savstarpējām dažādu instrumentu saiknēm nebūtu jāsekmē atkāpes no SIP noteikumiem.

- (6) Dinamiska vienotā tirgus izveide un uzturēšana būtu jāuzskata par Ekonomikas un monetārās savienības pareizas un vienmērīgas darbības elementu.

- (7) Komisijai vajadzētu būt spēcīgākai lomai pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu izvērtējumu, uzraudzību, apmeklējumiem uz vietas, ieteikumiem un brīdinājumiem. Pieņemot lēmumus par sankcijām, Padomes lomai vajadzētu būt ierobežotai un būtu jāizmanto apgriežtais kvalificētais vairākuma balsojums.

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 218, 23.7.2011., 46. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 28. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 8. novembra lēmums.

- (8) Lai nodrošinātu pastāvīgu dialogu ar dalībvalstīm, kura nolūks ir šīs regulas mērķu sasniegšana, Komisijai vajadzētu veikt uzraudzības misijas.
- (9) Komisijai regulāri vajadzētu veikt plašu ekonomikas pārvaldības sistēmas izvērtējumu, jo īpaši tās sankciju efektivitātes un piemērotības izvērtējumu. Šādi izvērtējumi vajadzības gadījumā būtu jāpapildina ar atbilstīgiem priekšlikumiem.
- (10) Īstenojot šo regulu, Komisijai vajadzētu ņemt vērā pašreizējo ekonomisko situāciju attiecīgajās dalībvalstīs.
- (11) Ekonomikas pārvaldības pastiprināšanai būtu jāietver Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un agrīnāka iesaistīšana.
- (12) Var izveidot dialogu ar Eiropas Parlamentu par ekonomikas jautājumiem, dodot iespēju Komisijai veikto analīzi darīt zināmu atklātībai un Padomes priekšsēdētājam, Komisijai un attiecīgā gadījumā Eiropadomes priekšsēdētājam vai Eurogrupas priekšsēdētājam – veikt pārrunas. Šādas publiskas debātes varētu dot iespēju dalībvalstīm apspriest valstu lēmumu netiešās sekas un dot iespēju izdarīt partneru publisku spiedienu uz attiecīgajiem iesaistītajiem. Atzīstot, ka šajā dialogā Eiropas Parlamenta partneri ir attiecīgās Savienības iestādes un to pārstāvji, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes lēmums, kas pieņemts saskaņā ar šīs regulas 4., 5. un 6. pantu. Dalībvalsts piedalīšanās šādā viedokļu apmaiņā ir brīvprātīga.
- (13) Lai eurozonā nodrošinātu efektīvāku budžeta uzraudzības īstenošanu, ir nepieciešamas papildu sankcijas. Minētajām sankcijām būtu jāveicina fiskālās uzraudzības sistēmas uzticamība ES.
- (14) Šajā regulā paredzētajiem noteikumiem būtu jānodrošina taisnīgi, laicīgi, pakāpeniski un efektīvi mehānismi, lai sasniegtu atbilstību SIP preventīvajai un korektīvajai daļai, jo īpaši Padomes Regulai (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu⁽¹⁾ un Padomes Regulai (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu⁽²⁾,
- saderības ar budžeta disciplīnu izvērtēšanai izmantojot valsts budžeta deficīta un valsts parāda kritēriju.
- (15) Sankcijām, kas ir saskaņā ar šo regulu un pamatojas uz SIP preventīvo daļu, attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, būtu jārada stimuli, lai koriģētu un saglabātu vidēja termiņa budžeta mērķi.
- (16) Lai novērstu, ka apzināti vai nopietnas nolaidības dēļ tiek sagrozīti dati par valsts deficītu un parādu, kas ir būtiski ekonomikas politikas koordinācijas īstenošanai Savienībā, atbildīgajām dalībvalstīm būtu jāpiemēro sodanaudas.
- (17) Lai papildinātu noteikumus par sodanaudas aprēķināšanu, ja notiek manipulācija ar statistikas datiem, kā arī noteikumus par procedūru, ko Komisija uzsāk šādu darbību izmeklēšanā, būtu jāpiešķir pilnvaras Komisijai saskaņā ar LESD 290. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem kritērijiem sodanaudas apmēra noteikšanai un Komisijas izmeklēšanai. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (18) Saskaņā ar SIP preventīvo daļu vidēja termiņa budžeta mērķu korekcija un ievērošana būtu jānodrošina ar pienākumu uz laiku iemaksāt procentus nesošu depozītu, ko nosaka dalībvalstij, kuras naudas vienība ir euro un kura nav nodrošinājusi pietiekamu budžeta konsolidāciju. Tā būtu jārikojas, ja dalībvalsts, tostarp dalībvalsts, kuras deficīts nepārsniedz 3 % no iekšzemes kopprodukta (IKP) atsaucēs vērtības, ievērojami novirzās no vidēja termiņa budžeta mērķa vai no atbilstīgajām korekcijām minētā mērķa sasniegšanai un nav šo novirzīšanos novērsusi.
- (19) Procentus nesošo depozītu kopā ar uzkrātajiem procentiem būtu jāatmaksā attiecīgajai dalībvalstij pēc tam, kad Padome ir atzinusi, ka situācija, kas radīja pienākumu iemaksāt depozītu, ir novērsta.
- (20) Saskaņā ar SIP korektīvo daļu dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, kā sankcija būtu jāpiemēro pienākums iemaksāt bezprocentu depozītu saistībā ar Padomes lēmumu, kurā konstatēts, ka pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, ja procentus nesošs depozīts attiecīgajai dalībvalstij jau ir piemērots SIP preventīvajā daļā vai ja ir īpaši

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

nopietna to budžeta politikas pienākumu neizpilde, kas noteikti SIP, vai pienākums maksāt sodanaudu, ja netiek ievērots Padomes ieteikums novērst pārmērīgu valsts budžeta deficītu.

(21) Lai novērstu to, ka SIP preventīvajā daļā saskaņā ar šo regulu paredzētās sankcijas piemēro ar atpakaļejošu datumu, tās būtu jāpiemēro tikai saistībā ar atbilstīgiem lēmumiem, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1466/97 pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Līdzīgi, lai novērstu to, ka SIP korektīvajā daļā saskaņā ar šo regulu noteiktās sankcijas piemēro ar atpakaļejošu datumu, tās būtu jāpiemēro tikai saistībā ar atbilstīgiem ieteikumiem un lēmumiem par pārmērīga budžeta deficīta novēršanu, kurus Padome ir pieņēmusi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(22) Šajā regulā paredzētā procentus nesošā depozīta, bezprocentu depozīta un sodanaudas apmērs būtu jānosaka tā, lai nodrošinātu, ka SIP preventīvās un korektīvās daļas sankcijas pakāpeniski un taisnīgi pieņemamas bardzībā, un lai pietiekami stimulētu dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, ievērot Savienības fiskālo sistēmu. Sodanaudas saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu un kā precizēts Regulas (EK) Nr. 1467/97 12. pantā, veido nemainīgais komponents, kas ir vienāds ar 0,2 % no IKP, un mainīgais komponents. Tādējādi pakāpeniskums un vienlīdzīga attieksme pret dalībvalstīm tiek nodrošināta, ja šajā regulā noteiktais procentus nesošais depozīts, bezprocentu depozīts un sodanauda ir vienāda ar 0,2 % no IKP, kas ir nemainīgā komponenta apmērs sodanaudai saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu.

(23) Būtu jāparedz iespēja Padomei samazināt vai atcelt sankcijas, kas pēc Komisijas ieteikuma piemērotas dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, ja ir saņemts attiecīgās dalībvalsts pamatots lūgums. SIP korektīvajā daļā Komisijai arī vajadzētu būt iespējai ieteikt sankcijas apmēra samazināšanu vai tās atcelšanu, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomiskiem apstākļiem.

(24) Bezprocentu depozīts būtu jāatmaksā, kad pārmērīgais deficīts ir novērsts, bet par šādiem depozītiem uzkrātie procenti un iekasētās sodanaudas būtu jāpiešķir stabilitātes mehānismiem, kas paredzēti finansiālas palīdzības sniegšanai un ko izveidojušas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, lai nodrošinātu visas eurozonas stabilitāti.

(25) Tiesības pieņemt atsevišķus lēmumus, lai piemērotu šajā regulā paredzētās sankcijas, būtu jāpiešķir Padomei. Minētie atsevišķie lēmumi, kas ir daļa no dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanas, kuru, kā paredzēts LESD 121. panta 1. punktā, veic Padome, ir pašsaprotams turpinājums pasākumiem, kurus Padome ir pieņēmusi saskaņā ar LESD 121. un 126. pantu un Regulām (EK) Nr. 1466/97 un (EK) Nr. 1467/97.

(26) Šī regula ietver vispārējus noteikumus efektīvai Regulu (EK) Nr. 1466/97 un (EK) Nr. 1467/97 īstenošanai, tāpēc to būtu jāpieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas minēta LESD 121. panta 6. punktā.

(27) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, izveidot vienotu sankciju sistēmu, lai sekmētu SIP preventīvās un korektīvās daļas īstenošanu eurozonā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula nosaka tādu sankciju sistēmu, kuras paredzētas, lai sekmētu Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās un korektīvās daļas īstenošanu eurozonā.

2. Šī regula attiecas uz tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvā daļa" ir daudzpusējā uzraudzības sistēma, kā tā organizēta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1466/97;

2) "Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvā daļa" ir procedūra dalībvalstu pārmērīga budžeta deficīta nepieļaušanai kā noteikts LESD 126. pantā un Regulā (EK) Nr. 1467/97;

3) "ārkārtēji ekonomiskie apstākļi" ir apstākļi, kad valsts budžeta deficīta pārsniegums pār atsaucē vērtību ir uzskatāms par ārkārtas pārsniegumu LESD 126. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma nozīmē un, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1467/97.

II NODAĻA

DIALOGS PAR EKONOMIKAS JAUTĀJUMIEM

3. pants

Dialogs par ekonomikas jautājumiem

Lai sekmētu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes priekšsēdētāju, Komisiju un attiecīgā gadījumā Eiropadomes priekšsēdētāju vai Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmēs, lai apspriestu lēmumus, kurus pieņem saskaņā ar šīs regulas 4., 5. un 6. pantu.

Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju viedokļu apmaiņā piedalīties dalībvalstij, uz kuru attiecas šādi lēmumi.

III NODAĻA

STABILITĀTES UN IZAUGSMES PAKTA PREVENTĪVAJĀ DAĻĀ
NOTEIKTĀS SANKCIJAS

4. pants

Procentus nesoši depozīti

1. Ja Padome pieņem lēmumu, konstatējot, ka dalībvalsts nav rīkojusies, lai atsauktos uz Padomes ieteikumu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1466/97 6. panta 2. punkta otrajā daļā, Komisija 20 dienu laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu, iesaka Padomei, lai tā ar turpmāku lēmumu nosaka attiecīgajai dalībvalstij pienākumu iemaksāt Komisijai procentus nesošu depozītu, kura apmērs ir 0,2 % no tās iepriekšējā gada IKP.

2. Uzskata, ka Padome lēmumu par iemaksāšanu ir pieņēmusi, ja vien tā, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, nenoraida Komisijas ieteikumu desmit dienu laikā, kopš Komisija to pieņēmusi.

3. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var grozīt Komisijas ieteikumu un pieņemt šādi grozīto tekstu kā Padomes lēmumu.

4. Komisija pēc pamatota lūguma, ko attiecīgā dalībvalsts tai iesniegusi 10 dienu laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi 1. punktā minēto lēmumu par to, ka attiecīgā dalībvalsts nav rīkojusies, var ieteikt, lai Padome samazina procentus nesošā depozīta apmēru vai depozītu atceļ.

5. Procentus nesošam depozītam piemērotā procentu likme atspoguļo Komisijas kredītrisku un attiecīgo ieguldījuma periodu.

6. Ja situācija, kas bija par pamatu Padomes ieteikumam, kurš minēts Regulas (EK) Nr. 1466/97 6. panta 2. punkta otrajā daļā, vairs nepastāv, Padome pēc Komisijas turpmāka ieteikuma pieņem lēmumu par depozīta un uzkrāto procentu atmaksu attiecīgajai dalībvalstij. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var grozīt Komisijas turpmāko ieteikumu.

IV NODAĻA

STABILITĀTES UN IZAUGSMES PAKTA KOREKTĪVAJĀ DAĻĀ
NOTEIKTĀS SANKCIJAS

5. pants

Bezprocentu depozīti

1. Ja Padome, lemjot saskaņā ar LESD 126. panta 6. punktu, pieņem lēmumu, ka pārmērīgs budžeta deficīts pastāv dalībvalstī, kura ir Komisijai iemaksājusi procentus nesošu depozītu saskaņā ar šīs regulas 4. panta 1. punktu vai kurā Komisija ir konstatējusi īpaši smagu to budžeta politikas pienākumu neizpildi, kas noteikti SIP, Komisija 20 dienu laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu, iesaka Padomei, lai tā ar turpmāku lēmumu nosaka attiecīgajai dalībvalstij pienākumu iemaksāt Komisijai bezprocentu depozītu, kura apmērs ir 0,2 % no tās IKP iepriekšējā gadā.

2. Uzskata, ka Padome ir pieņēmusi lēmumu par iemaksu, ja vien tā, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, nenoraida Komisijas ieteikumu 10 dienu laikā, kopš Komisija to pieņēmusi.

3. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var grozīt Komisijas ieteikumu un pieņemt šādi grozīto tekstu kā Padomes lēmumu.

4. Komisija, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomiskajiem apstākļiem vai pēc pamatota lūguma, ko attiecīgā dalībvalsts tai iesniegusi 10 dienu laikā pēc tam, kad Padome saskaņā ar LESD 126. panta 6. punktu ir pieņēmusi 1. punktā minēto lēmumu, var ieteikt, lai Padome samazina bezprocentu depozīta apmēru vai depozītu atceļ.

5. Depozītu iemaksā Komisijai. Ja dalībvalsts ir iemaksājusi procentus nesošu depozītu Komisijai saskaņā ar 4. pantu, minēto procentus nesošu depozītu pārvērš bezprocentu depozītā.

Ja saskaņā ar 4. pantu iemaksātā procentus nesošā depozīta summa un uzkrātie procenti pārsniedz bezprocentu depozīta summu, kas jāiemaksā saskaņā ar šā panta 1. punktu, pārsniegumu atmaksā dalībvalstij.

Ja bezprocentu depozīta summa pārsniedz saskaņā ar 4. pantu iemaksātā procentus nesošā depozīta un uzkrāto procentu summu, dalībvalsts papildina trūkstošo starpību, kad tā iemaksā bezprocentu depozītu.

6. pants

Sodanaudas

1. Ja Padome, lemjot saskaņā ar LESD 126. panta 8. punktu ir pieņēmusi lēmumu, ka dalībvalsts nav efektīvi rīkojusies, lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu, Komisija 20 dienu laikā pēc minētā lēmuma pieņemšanas iesaka, lai Padome ar turpmāku lēmumu piemērotu sodanaudu, kuras apmērs ir 0,2 % no dalībvalsts IKP iepriekšējā gadā.

2. Uzskata, ka Padome lēmumu par sodanaudas piemērošanu ir pieņēmusi, ja vien tā ar kvalificētu balsu vairākumu nenoraida Komisijas ieteikumu 10 dienu laikā, kopš Komisija to pieņēmusi.

3. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var grozīt Komisijas ieteikumu un pieņemt šādi grozīto tekstu kā Padomes lēmumu.

4. Komisija, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomiskajiem apstākļiem vai pēc pamatota lūguma, ko attiecīgā dalībvalsts tai iesniegusi 10 dienu laikā pēc tam, kad Padome saskaņā ar LESD 126. panta 8. punktu ir pieņēmusi 1. punktā minēto lēmumu, var ieteikt, lai Padome samazina sodanaudas apmēru vai sodanaudu atceļ.

5. Ja dalībvalsts ir iemaksājusi Komisijai bezprocentu depozītu saskaņā ar 5. pantu, bezprocentu depozītu pārvērš sodanaudā.

Ja saskaņā ar 5. pantu iemaksātā bezprocentu depozīta summa pārsniedz sodanaudas summu, pārsniegumu atmaksā dalībvalstij.

Ja sodanaudas summa pārsniedz saskaņā ar 5. pantu iemaksātā bezprocentu depozīta summu vai ja bezprocentu depozīts nav iemaksāts, dalībvalsts papildina trūkstošo starpību, kad tā samaksā sodanaudu.

7. pants

Bezprocentu depozītu atmaksāšana

Ja Padome, lemjot saskaņā ar LESD 126. panta 12. punktu pieņem lēmumu atcelt dažus vai visus savus lēmumus, jebkuru bezprocentu depozītu, kas iemaksāts Komisijai, atmaksā attiecīgajai dalībvalstij.

V NODAĻA

SANKCIJAS PAR MANIPULĀCIJU AR STATISTIKAS DATIEM

8. pants

Sankcijas par manipulāciju ar statistikas datiem

1. Padome, lemjot pēc Komisijas ieteikuma, var pieņemt lēmumu par sodanaudas piemērošanu dalībvalstij, kas LESD

121. un 126. panta vai LES un LESD pievienotā Protokola par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru piemērošanai vajadzīgos statistikas datus par deficītu vai parādu apzināti vai nopietnas nolaidības dēļ iesniedz nepareizi atspoguļotus.

2. Sodanaudām, kas minētas 1. punktā, jābūt iedarbīgām, atturošām un samērīgām attiecībā pret nepareizā atspoguļojuma būtību, smaguma pakāpi un ilgumu. Sodanaudas apmērs nepārsniedz 0,2 % no attiecīgās dalībvalsts IKP.

3. Komisija var veikt visu veidu nepieciešamo izmeklēšanu, lai noteiktu, vai pastāv 1. punktā minētais nepareizais atspoguļojums. Tā var lemt par izmeklēšanas uzsākšanu, ja tā konstatē nopietnas pazīmes, kas liecina par tādu faktu esamību, kuri veido šādu pārkāpumu. Komisija izmeklē šķietamos nepareizos atspoguļojumus, ņemot vērā jebkurus paskaidrojumus, ko sniedz attiecīgā dalībvalsts. Lai veiktu savus uzdevumus, Komisija dalībvalstij var pieprasīt sniegt informāciju un var veikt pārbaudes uz vietas, un piekļūt visiem valdības struktūru kontiem centrālā, pavalsts, vietējā un sociālās nodrošināšanas līmenī. Ja attiecīgās dalībvalsts tiesību akti prasa iepriekšēju tiesas atļauju attiecībā uz pārbaudi uz vietas, Komisija iesniedz vajadzīgos pieteikumus.

Pēc izmeklēšanas pabeigšanas un pirms jebkāda priekšlikuma iesniegšanas Padomē Komisija attiecīgajai dalībvalstij dod iespēju tikt uzklautai saistībā ar jautājumiem, kurus izmeklē. Komisija jebkuru priekšlikumu Padomei pamato tikai ar faktiem, par kuriem attiecīgajai dalībvalstij ir bijusi iespēja sniegt paskaidrojumu.

Izmeklēšanu laikā Komisija pilnībā ievēro attiecīgās dalībvalsts aizstāvības tiesības.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 11. pantu attiecībā uz:

- sīki izstrādātiem kritērijiem, lai noteiktu 1. punktā minētās sodanaudas apmēru;
- sīki izstrādātiem noteikumiem par 3. punktā minētās izmeklēšanas procedūrām, ar to saistītiem pasākumiem un ziņošanu par izmeklēšanu;
- sīki izstrādātiem noteikumiem par procedūru, ar ko garantē tiesības uz aizstāvību, piekļuvi lietas materiāliem, juridisko pārstāvību, konfidencialitāti un noteikumus par termiņiem un 1. punktā minētās sodanaudas iekasēšanu.

5. Eiropas Savienības Tiesai ir neierobežota jurisdikcija pārskatīt Padomes lēmumus, ar kuriem ir piemērota sodanauda saskaņā ar 1. punktu. Tā var atcelt šādi uzlikto sodanaudu, samazināt vai palielināt to.

VI NODAĻA

SANKCIJU ADMINISTRATĪVĀ BŪTĪBA UN PROCENTU UN SODANAUDU SADALE

9. pants

Sankciju administratīvā būtība

Sankcijas, ko piemēro saskaņā ar 4. līdz 8. pantu, ir administratīvas pēc būtības.

10. pants

Procentu un sodanaudu sadale

Procenti, ko Komisija uzkrājusi par depozītiem, kas iemaksāti saskaņā ar 5. pantu, un sodanaudas, kas iekasētas saskaņā ar 6. pantu un 8. pantu, ir LESD 311. pantā minētie citi ieņēmumi, un tos piešķir Eiropas finanšu stabilitātes instrumentam. Ja dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, izveido citu stabilitātes mehānismu finansiālas palīdzības sniegšanai, lai nodrošinātu visas eurozonas stabilitāti, procentus un sodanaudas piešķir minētajam mehānismam.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā minētos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 8. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz triju gadu laikposmu no 2011. gada 13. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms minētā triju gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 8. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 8. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

12. pants

Balsošana Padomē

1. Par 4., 5., 6. un 8. pantā minētajiem pasākumiem balso tikai tie Padomes locekļi, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, un Padome lemj, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsi, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

2. Padomes locekļu kvalificēto balsu vairākumu, kas minēts 1. punktā, nosaka saskaņā ar LESD 238. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

13. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2014. gada 14. decembrim un turpmāk reizi piecos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Ziņojumā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

- šīs regulas efektivitāti, tostarp iespēju ļaut Padomei un Komisijai rīkoties, lai risinātu situācijas, kurās var tikt apdraudēta monetārās savienības pienācīga darbība;
- progresu dalībvalstu ekonomikas politikas virzienu ciešākas koordinēšanas un dalībvalstu ekonomiskās darbības ilgstošas konverģences nodrošināšanā saskaņā ar LESD.

2. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.

3. Ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. Pirms 2011. gada beigām Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par iespēju ieviest eurovērtspāpīrus.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2011. gada 16. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
W. SZCZUKA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1174/2011**(2011. gada 16. novembris)****par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības korigēšanai eurozonā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 136. pantu saistībā ar 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības politikas nostādņām, jo īpaši Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai, īpašu uzmanību pievēršot iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, Eiropas pusgadam ekonomikas un budžeta politikas pastiprinātai koordinācijai, efektīvai sistēmai pārmērīga valsts budžeta deficīta novēršanai un korigēšanai – (Stabilitātes un izaugsmes paktam (SIP)), stabilai sistēmai makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanai un korigēšanai, prasību minimumam attiecībā uz dalībvalstu budžeta sistēmām un stingrākam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai, ietverot makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.

(2) Makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzības pamatā ir ticami statistikas dati. Lai statistikas nozare būtu droša

un neatkarīga, dalībvalstīm vajadzētu panākt valsts statistikas iestāžu profesionālo neatkarību, kas ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ⁽⁴⁾. Turklāt makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzība ir arī atkarīga no drošu fiskālo datu pieejamības. Šo prasību vajadzētu nodrošināt, ieviešot attiecīgas normas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1173/2011 (2011. gada 16. novembris) par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā ⁽⁵⁾, jo īpaši ar tās 8. pantu.

(3) Kā paredzēts Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšana Savienībā būtu jāattīsta ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu un nodarbinātības pamatnostādņu kontekstā un, ievērojot tādus pamatprincipus kā stabilitas cenas, saprātīga un ilgtspējīga valsts finanšu un monetārā sistēma un noturīga maksājumu bilance.

(4) Ekonomikas un monetārās savienības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze un pieļautās kļūdas liecina par nepieciešamību Savienībā uzlabot ekonomikas pārvaldību, kurai būtu jābalstās uz dalībvalstu lielāku atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas nostādņām un stingrāku Savienības līmeņa uzraudzības sistēmu valstu ekonomikas politikas jomā.

(5) Dinamiska iekšējā tirgus izveide un saglabāšana būtu jāuzskata par elementu, kas ļauj pareizi un netraucēti darboties ekonomikas un monetārajai savienībai.

(6) Jo īpaši būtu jāpastiprina dalībvalstu ekonomikas politikas uzraudzība papildus budžeta uzraudzībai, lai ietvertu sīkāk izstrādātu un oficiālāku sistēmu pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanai un palīdzētu tās skartajām dalībvalstīm izstrādāt korektīvo pasākumu plānus, pirms šīs atšķirības nostiprinās un pirms ieilgst pārāk nelabvēlīgi procesi ekonomikas un finanšu jomā. Šādi ekonomikas politikas uzraudzības paplašināšanai būtu jānoris vienlaikus ar fiskālās uzraudzības padziļināšanu.

(7) Lai palīdzētu novērst šādu pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību, tiesību aktos ir jānosaka sīki izstrādāta procedūra.

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 218, 23.7.2011., 53. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 28. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 8. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

⁽⁵⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

- (8) LESD 121. panta 3. un 4. punktā minēto daudzpusējo uzraudzības procedūru ir lietderīgi papildināt ar īpašiem noteikumiem, kas jāievēro, atklājot makroekonomisko nelīdzsvarotību, kā arī novēršot un koriģējot pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību Savienībā. Šo procedūru svarīgi iestrādāt ikgadējā daudzpusējās uzraudzības ciklā.
- (9) Nostiprinot ekonomikas pārvaldību, vienlaikus būtu jāpanāk Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un agrīnāka iesaistīšana. Atzīstot, ka dialogā Eiropas Parlamenta partneri ir attiecīgās Savienības iestādes un to pārstāvji, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes lēmums, ar ko uzliek procentus nesošu depozītu vai piemēro ikgadēju sodanādu saskaņā ar šo regulu. Dalībvalstu piedalīšanās šādā viedokļu apmaiņā ir brīvprātīga.
- (10) Komisijai būtu jāpiešķir spēcīgāka loma pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu izvērtējumu, uzraudzību, apmeklējumiem uz vietas, ieteikumiem un brīdinājumiem.
- (11) Būtu jānostiprina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību⁽¹⁾ izpilde, nosakot procentus nesošus depozītus, ja dalībvalsts nepilda ieteikumu veikt korektīvus pasākumus. Šādus depozītus būtu jāpārveido par ikgadēju sodanādu, ja dalībvalsts atkārtoti neievēro ieteikumu novērst makroekonomisko nelīdzsvarotību saistībā ar to pašu nelīdzsvarotības novēršanas procedūru. Šos izpildes pasākumus būtu jāpiemēro dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.
- (12) Ja dalībvalsts nepilda Padomes ieteikumus, tai būtu jānosaka procentus nesošs depozīts vai jāpiemēro sodanāda, līdz Padome konstatē, ka dalībvalsts ir veikusi korektīvus pasākumus, lai izpildītu tās ieteikumus.
- (13) Turklāt, ja dalībvalsts atkārtoti nesagatavo korektīvo pasākumu plānu, lai izpildītu Padomes ieteikumu, tai arī noteikti būtu jāpiemēro ikgadējo sodanādu, līdz Padome konstatē, ka dalībvalsts ir iesniegusi korektīvo pasākumu plānu, kurā pienācīgi ņemts vērā tās ieteikums.
- (14) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm, procentus nesošam depozītam un sodanāda vajadzētu būt vienādiem visām dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, un tiem vajadzētu būt vienādiem ar 0,1 % no attiecīgās dalībvalsts iekšzemes kopprodukta (IKP) iepriekšējā gadā.
- (15) Komisijai vajadzētu būt iespējai ieteikt sankcijas apmēra samazinājumu vai tās atcelšanu, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomiskiem apstākļiem.
- (16) Procedūra sankciju piemērošanai dalībvalstīm, kuras neveic efektīvus pasākumus pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai, būtu interpretējama kā tāda, kas paredz, ka sankciju piemērošana minētajām dalībvalstīm ir pamatprincips, nevis izņēmums.
- (17) Sodanādas, kas minētas šajā regulā, būtu jāuzskata par citiem ieņēmumiem, kā minēts LESD 311. pantā, un tos būtu jāpiešķir stabilitātes mehānismiem, kas paredzēti finansiālas palīdzības sniegšanai un ko izveidojušas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, lai nodrošinātu visas eurozonas stabilitāti.
- (18) Padomi būtu jāpilnvaro pieņemt atsevišķus lēmumus par šajā regulā noteikto sankciju piemērošanu. Kā daļa no dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanas, ko īsteno Padome, kā paredzēts LESD 121. panta 1. punktā, minētie atsevišķie lēmumi ir pašsaprotams turpinājums Padomes pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. pantu un Regulu (ES) Nr. 1176/2011.
- (19) Tā kā šajā regulā ietverti vispārēji noteikumi Regulas (ES) Nr. 1176/2011 izpildes nodrošināšanai, tā būtu jāpieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas minēta LESD 121. panta 6. punktā.
- (20) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, efektīvu pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanu eurozonā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo starp dalībvalstīm pastāv cieši savstarpēji tirdznieciski un finansiāli sakari un valstu ekonomikas politika ietekmē Savienību un eurozonu kopumā, un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

(¹) Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 25. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu nosaka sankciju sistēmu, lai varētu efektīvi koriģēt pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību eurozonā.

2. Šo regulu piemēro dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Regulas (ES) Nr. 1176/2011 2. pantā izklāstītās definīcijas.

Papildus piemēro šādu definīciju:

“ārkārtēji ekonomiskie apstākļi” ir apstākļi, kuros valsts budžeta deficīta pārsniegumu pār atsauces vērtību uzskata par ārkārtēju LESD 126. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma nozīmē un kā noteikts Padomes Regulā (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽¹⁾.

3. pants

Sankcijas

1. Padome piemēro procentus nesoša depozītu, lemjot pēc Komisijas ieteikuma, ja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 10. panta 4. punktu ir pieņemts Padomes lēmums, ar kuru konstatē neizpildi un ja Padome secina, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi korektīvos pasākumus pēc Padomes ieteikuma saņemšanas.

2. Padome piemēro ikgadēju sodanādu, lemjot pēc Komisijas ieteikuma, ja:

a) vienā un tai pašā nelīdzsvarotības novēršanas procedūrā Padome ir pieņēmusi divus secīgus ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 8. panta 3. punktu un tā uzskata, ka dalībvalsts ir iesniegusi nepietiekamu korektīvo pasākumu plānu; vai

b) vienā un tai pašā nelīdzsvarotības novēršanas procedūrā ir pieņemti divi secīgi Padomes lēmumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 10. panta 4. punktu, konstatējot neizpildi. Šajā gadījumā ikgadējo sodanādu piemēro, pārveidojot procentus nesošo depozītu ikgadējā sodanādā.

3. Uzskata, ka Padome 1. un 2. punktā minēto lēmumu ir pieņēmusi, ja vien tā, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, nenoraida ieteikumu desmit dienu laikā, kopš Komisija to pieņēmusi. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var ieteikumu grozīt.

4. Komisijas ieteikumu Padomes lēmumam izdod 20 dienu laikā no brīža, kad ir izpildīti 1. un 2. punktā minētie nosacījumi.

5. Procentus nesošs depozīts vai ikgadējā sodanāda, kurus ieteikusi Komisija, ir 0,1 % no attiecīgās dalībvalsts IKP iepriekšējā gadā.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, Komisija, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomiskajiem apstākļiem vai pēc pamatota lūguma, ko attiecīgā dalībvalsts tai iesniegusi 10 dienu laikā pēc tam, kad ir izpildīti 1. un 2. punktā minētie nosacījumi, var ieteikt samazināt vai atcelt procentus nesošu depozītu vai ikgadējo sodanādu.

7. Ja dalībvalsts ir veikusi procentus nesošu depozītu vai samaksājusi ikgadējo sodanādu par attiecīgo kalendāro gadu un Padome saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 10. panta 1. punktu secina, ka dalībvalsts attiecīgajā gadā ir veikusi ieteiktos korektīvos pasākumus, par minēto gadu iemaksāto depozītu kopā ar uzkrātajiem procentiem vai sodanādu, kas samaksāta par minēto gadu, dalībvalstij atmaksā *pro rata temporis*.

4. pants

Sodanādu sadale

Šīs regulas 3. pantā minētās sodanādas ir LESD 311. pantā minētie citi ieņēmumi, un tos piešķir Eiropas finanšu stabilitātes instrumentam. Kad dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, izveido citu stabilitātes mehānismu finansiālās palīdzības sniegšanai, lai nodrošinātu visas eurozonas stabilitāti, šīs sodanādas piešķir minētajam mehānismam.

5. pants

Balsošana Padomē

1. Par 3. pantā minētajiem pasākumiem balso tikai tie Padomes locekļi, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, un Padome lemj, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsi, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

2. Padomes locekļu kvalificēto balsu vairākumu, kas minēts 1. punktā, nosaka saskaņā ar LESD 238. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

6. pants

Dialogs par ekonomikas jautājumiem

Lai sekmētu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes priekšsēdētāju, Komisiju un attiecīgā gadījumā Eiropadomes priekšsēdētāju vai Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmēs, lai apspriestu lēmumus, kurus pieņem saskaņā ar 3. pantu.

Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju viedokļu apmaiņā piedalīties dalībvalstij, uz kuru attiecas šādi lēmumi.

7. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2014. gada 14. decembrim un turpmāk reizi piecos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Minētajā ziņojumā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

- a) šīs regulas efektivitāti;
 - b) progresu dalībvalstu ekonomikas politikas ciešākas koordinēšanas un dalībvalstu ekonomiskās darbības ilgtspējīgas konverģences nodrošināšanā saskaņā ar LESD.
2. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.
 3. Ziņojumu un tam pievienotos priekšlikumus Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2011. gada 16. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
W. SZCZUKA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1175/2011

(2011. gada 16. novembris),

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

2005. gada 20. marta ziņojums "Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanas uzlabošana" ⁽⁸⁾.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanai Savienībā, kā paredzēts Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), būtu jāatbilst stabilu cenu, saprātīgas publisko finanšu un monetārās sistēmas un noturīgas maksājumu bilances pamatprincipiem.
- (2) Stabilitātes un izaugsmes paktā (SIP) sākotnēji ietilpa Padomes Regula (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽³⁾, Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽⁴⁾, un Eiropas Padomes 1997. gada 17. jūnija Rezolūcija par Stabilitātes un izaugsmes paktu ⁽⁵⁾. Regulas (EK) Nr. 1466/97 un (EK) Nr. 1467/97 2005. gadā tika grozītas attiecīgi ar Regulu (EK) Nr. 1055/2005 ⁽⁶⁾ un Regulu (EK) Nr. 1056/2005 ⁽⁷⁾. Papildus tika pieņemts Komisijas

- (3) SIP pamatā ir mērķis izmantot saprātīgu valsts finanšu sistēmu kā līdzekli, lai stiprinātu nosacījumus cenu stabilitātei un finanšu stabilitātē balstītai spēcīgai ilgtspējīgai izaugsmei, tādējādi atbalstot Savienības mērķu sasniegšanu ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības jomā.

- (4) SIP preventīvajā daļā noteikts, ka dalībvalstis sasniedz un uztur vidēja termiņa budžeta mērķi, un šajā nolūkā iesniedz stabilitātes un konverģences programmas. To labvēlīgi ietekmētu stingrāki uzraudzības veidi, lai nodrošinātu dalībvalstu atbilstību Savienības budžeta koordinēšanas sistēmai un tās principu ievērošanu.

- (5) Stabilitātes un konverģences programmu saturs, kā arī to pārbaudes procedūra būtu jāattīsta gan valstu, gan Savienības līmenī, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot SIP.

- (6) Stabilitātes un konverģences programmu budžeta mērķos būtu skaidri nemami vērā pasākumi, kuri pieņemti saskaņā ar ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, dalībvalstu un Savienības nodarbinātības politikas pamatnostādnēm un valsts reformu programmām kopumā.

- (7) Stabilitātes un konverģences programmas būtu jāiesniedz un jāizvērtē, pirms tiek pieņemti galvenie lēmumi par nākamo gadu valsts budžetiem. Tādēļ būtu jānosaka atbilstīgs stabilitātes un konverģences programmu iesniegšanas datums. Ņemot vērā Apvienotās Karalistes budžeta gada specifiku, būtu jāparedz īpaši noteikumi par Apvienotās Karalistes konverģences programmu iesniegšanas datumu.

- (8) Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze un pieļautās kļūdas liecina par nepieciešamību Savienībā uzlabot ekonomikas pārvaldību, kurai būtu jābalstās uz valstu lielāku atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas nostādnēm un stingrāku Savienības līmeņa uzraudzības sistēmu valstu ekonomikas politikas jomā.

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 28. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 8. novembra lēmums.⁽³⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.⁽⁵⁾ OV C 236, 2.8.1997., 1. lpp.⁽⁶⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1055/2005 (2005. gada 27. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (OV L 174, 7.7.2005., 1. lpp.).⁽⁷⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1056/2005 (2005. gada 27. jūnijs), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (OV L 174, 7.7.2005., 5. lpp.).⁽⁸⁾ Skatīt dokumentu st7423/3/05 <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=lv>.

- (9) Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības politikas nostādnēm, jo īpaši Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai, īpašu uzmanību pievēršot iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, Eiropas pusgadam ekonomikas un budžeta politikas pastiprinātai koordinācijai (Eiropas pusgads), efektīvai sistēmai pārmērīgi liela budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (SIP), stabilai sistēmai makroekonomiskas nelīdzsvarotības novēršanai un koriģēšanai, prasību minimumam attiecībā uz valstu budžeta sistēmām un stingrākam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai, ietverot makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.
- (10) SIP un ekonomikas pārvaldības sistēmai kopumā būtu jāpapildina un jāatbalsta Savienības stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai. Savstarpējām dažādu instrumentu saiknēm nebūtu jāsekmē atkāpes no SIP noteikumiem.
- (11) Ekonomikas pārvaldības pastiprināšanai būtu jāietver Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un agrīnāka iesaistīšana. Atzīstot, ka šajā dialogā Eiropas Parlamenta partneri ir attiecīgās Savienības iestādes un to pārstāvji, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums, kas pieņemts, ievērojot 6. panta 2. punktu vai 10. panta 2. punktu. Dalībvalstu piedalīšanās šādā viedokļu apmaiņā ir brīvprātīga.
- (12) Komisijai vajadzētu būt spēcīgākai lomai pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu izvērtējumu, uzraudzību, apmeklējumiem uz vietas, ieteikumiem un brīdinājumiem.
- (13) Stabilitātes un konverģences programmas un valstu reformu programmas būtu jāsagatavo saskaņoti, un būtu jāvienojas par to iesniegšanas grafiku. Minētās programmas būtu jāiesniedz Padomei un Komisijai. Tās būtu jādara zināmas atklātībai.
- (14) Eiropas pusgadā politikas uzraudzības un koordinēšanas cikls sākas gada sākumā, īstenojot horizontālu pārskatīšanu, kurā Eiropas Padome, pamatojoties uz Komisijas un Padomes sniegto informāciju, nosaka galvenās Savienības un eurozonas problēmas un sniedz stratēģiskus norādījumus par īstenojamo politiku. Pirms Eiropadomes apspriedēm arī Eiropas Parlamentam gada uzraudzības cikla sākumā būtu jārinko savlaicīgas apspriedes. Dalībvalstīm, gatavojot stabilitātes vai konverģences programmas un valsts reformu programmas, būtu jāņem vērā Eiropadomes horizontālās norādes.
- (15) Lai veicinātu dalībvalstu atbildību SIP īstenošanā, to budžeta sistēmām vajadzētu būt pilnībā saskaņotām ar daudzpusējās uzraudzības mērķiem Savienībā, jo īpaši ar Eiropas pusgadu.
- (16) Ievērojot katras dalībvalsts tiesisko regulējumu un politisko sistēmu, valstu parlamentus vajadzētu pienācīgi iesaistīt Eiropas pusgada norisēs un stabilitātes programmu, konverģences programmu un valstu reformu programmu sagatavošanā, lai palielinātu pārredzamību, līdzdalību un atbildību par pieņemtajiem lēmumiem. Attiecīgā gadījumā Eiropas pusgada satvarā būtu jāapspriežas ar Ekonomikas un finanšu komiteju, Ekonomikas politikas komiteju, Nodarbinātības komiteju un Sociālās aizsardzības komiteju. Eiropas pusgada satvarā saistībā ar galvenajiem politikas jautājumiem atbilstīgos gadījumos būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās personas, jo īpaši sociālos partnerus, saskaņā ar LESD noteikumiem un, ievērojot valstu tiesisko regulējumu un politisko sistēmu.
- (17) Vidēja termiņa mērķa ievērošanai attiecībā uz budžeta situāciju būtu jāļauj dalībvalstīm izveidot drošības rezervi, kas veido 3 % no IKP atsaucis vērtības, lai nodrošinātu publisko finanšu stabilitāti vai īstenotu strauju virzību uz stabilitāti, vienlaikus nodrošinot rīcības brīvību ar budžetu saistīto lēmumu pieņemšanā, jo īpaši ņemot vērā vajadzību pēc valsts ieguldījumiem. Vidēja termiņa budžeta mērķi vajadzētu regulāri atjaunināt, pamatojoties uz kopīgi saskaņotu metodi, kas pareizi atspoguļo risku, kuru publiskajām finansēm rada tiešas un netiešas saistības, kā to paredz SIP mērķi.
- (18) Pienākums sasniegt un uzturēt vidēja termiņa budžeta mērķus jāiedzīvina praksē, izmantojot principus, ar kuriem veic korekcijas vidēja termiņa mērķu sasniegšanai. Ar šiem principiem *inter alia* būtu jānodrošina, ka papildu ieņēmumi, proti, ieņēmumi, kas pārsniedz ieņēmumus, kuras parasti varētu prognozēt ekonomikas izaugsmes apstākļos, tiek novirzīti parāda samazināšanai.
- (19) Pienākums sasniegt un uzturēt vidēja termiņa budžeta mērķi būtu jāattiecinā uz visām dalībvalstīm.

- (20) Pietiekams progress saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi būtu jāizvērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu, kura pamatā būtu strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāro ieņēmumu pasākumus. Šajā sakarā un līdz brīdim, kamēr vidēja termiņa budžeta mērķis nav sasniegts, valdības izdevumu pieaugumam parasti nevajadzētu pārsniegt IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, vienlaikus līdzsvarojot šīs normas pārsniegšanu ar valdības ieņēmumu diskrecionāru palielināšanu tādā pašā līmenī un kompensējot diskrecionāru ieņēmumu samazināšanos ar izdevumu samazināšanu. IKP vidēja termiņa iespējamā pieauguma atsaucē likme būtu jāaprēķina pēc kopīgi saskaņotas metodes. Komisijai būtu jādara zināmi atklātībai šo prognožu aprēķināšanas metode un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmenis. Būtu jāņem vērā potenciāli ļoti augstais ieguldījumu izdevumu mainīgums, īpaši mazu dalībvalstu gadījumā.
- (21) Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parādu atmaksājamību, būtu jāpieprasa ātrākas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai.
- (22) Ekonomikas atveseļošanās nolūkā būtu pieļaujama īslaicīga novirzīšanās no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, kad to izraisa ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles, ja tie ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai ja eurozonā vai Savienībā kopumā iestājas vispārēja nopietna ekonomikas lejupslīde, ar noteikumu, ka tādējādi vidējā termiņā netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte. Atļaujot īslaicīgu novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai no atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai, būtu jāņem vērā arī būtisku strukturālo reformu īstenošana ar nosacījumu, ka tiek saglabāta drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību. Šajā sakarībā īpaša uzmanība būtu jāvelta sistēmiskām pensiju reformām, kurās šādi novirzei būtu jāatspoguļo tiešās papildu izmaksas, kas rodas, iemaksas no valsts apsaimniekotā pilāra novirzot uz pilnībā finansētu pensiju līmeni. Pasākumus, ar kuriem pilnībā finansētā pensiju līmeņa aktīvus novirza atpakaļ uz valsts apsaimniekotu pilāru, būtu jāuzskata par vienreizēji veicamiem un īslaicīgiem, un tādēļ tie nav jāiekļauj strukturālajā bilanci, kuru izmanto, lai izvērtētu virzību uz vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanu.
- (23) Gadījumā, ja novirze no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai ir būtiska, Komisijai attiecīgajai dalībvalstij vajadzētu izteikt brīdinājumu, kam viena mēneša laikā seko Padomes veikts stāvokļa izvērtējums un ieteikums par nepieciešamiem korekcijas pasākumiem. Šādā ieteikumā būtu jānosaka termiņš novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Attiecīgajai dalībvalstij būtu jāziņo Padomei par veiktajiem pasākumiem. Ja attiecīgā dalībvalsts neveic atbilstīgus pasākumus Padomes noteiktajā termiņā, Padomei būtu jāpieņem lēmums, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta, un būtu jāziņo Eiropadomei. Ir svarīgi savlaicīgi noteikt, ka dalībvalstis neveic atbilstīgus pasākumus, jo īpaši tad, ja novirze turpina pastāvēt. Komisijai vajadzētu spēt ieteikt Padomei pieņemt pārskatītus ieteikumus. Komisijai vajadzētu spēt attiecīgā gadījumā aicināt ECB piedalīties uzraudzības misijā attiecībā uz eurozonas dalībvalstīm un dalībvalstīm, kas ir iesaistītas 2006. gada 16. marta Līgumā starp Eiropas Centrālo banku un ārpus euro zonas dalībvalstu centrālajām bankām, ar ko nosaka ekonomikas un monetārās savienības trešā posma valūtas kursa mehānisma darbības procedūras⁽¹⁾ (VKM2). Komisijai būtu jāziņo Padomei par misijas rezultātiem, un attiecīgā gadījumā tai vajadzētu spēt pieņemt lēmumu iegūto informāciju darīt zināmu atklātībai.
- (24) Gadījumā, ja dalībvalsts ievērojami novirzās no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, Padomei būtu jāpiespīl pilnvaras pieņemt atsevišķus lēmumus par neatbilstību ieteikumiem, ko Padome pieņemusi, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu, un noteikt politikas pasākumus. Kā daļa no dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanas, ko Padome īsteno saskaņā ar LESD 121. panta 1. punktu, šādi atsevišķi lēmumi ir pašsaprotams turpinājums minētajiem ieteikumiem, kurus Padome pieņemusi, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu. To Padomes pārstāvju, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro, balsstiesību apturēšana attiecībā uz Padomes lēmumu pieņemšanu par neatbilstību ieteikumiem, kas attiecas uz dalībvalsti, kuras naudas vienība ir euro, un kas pamatojas uz LESD 121. panta 4. punktu, ir tiešas sekas tam, ka šāds lēmums ir pašsaprotams turpinājums minētajam ieteikumam un noteikumiem LESD 139. panta 4. punktā, kurā tiesības balsot par šādiem ieteikumiem paredzētas tikai dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.
- (25) Lai nodrošinātu dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, atbilstību Savienības budžeta uzraudzības sistēmai, pamatojoties uz LESD 136. pantu, būtu jānosaka īpašs izpildes mehānisms gadījumiem, kuros konstatē būtiskas novirzes no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV C 73, 25.3.2006., 21. lpp.

(26) Regulā (EK) Nr. 1466/97 ietvertajās atsaucēs jāņem vērā LESD pantu jaunā numerācija.

nostādnes) noteikšanu un īstenošanas uzraudzību saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu;

(27) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1466/97,

b) nodarbinātības pamatnostādņu noteikšanu un īstenošanas pārbaudi, kuras dalībvalstīm jāņem vērā saskaņā ar LESD 148. panta 2. punktu (nodarbinātības pamatnostādnes);

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1466/97 groza šādi:

c) dalībvalstu stabilitātes un konverģences programmu iesniegšanu un izvērtēšanu saskaņā ar šo regulu;

1) regulas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

d) dalībvalstu reformu programmu iesniegšanu un izvērtēšanu, ar kurām atbalsta Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju un kuras izstrādātās saskaņā ar a) un b) apakšpunktā izklāstītajām pamatnostādnēm un ar vispārējām norādēm, ko dalībvalstīm gada uzraudzības cikla sākumā sniegusi Komisija un Eiropadome;

"1. pants

Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par stabilitātes programmu un konverģences programmu saturu, iesniegšanu, pārbaudi un uzraudzību kā daļu no Padomes un Komisijas daudzpusējas uzraudzības, lai savlaicīgi novērstu pārmērīgu valsts budžeta deficītu un veicinātu ekonomikas politikas virzienu uzraudzību un koordināciju, tādējādi atbalstot Savienības mērķu sasniegšanu attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību.”;

e) uzraudzību, lai novērstu un koriģētu makroekonomisko nelīdzsvarotību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību (*).

2) regulas 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

3. Eiropas pusgada gaitā, lai politikas jomā laicīgi un integrēti konsultētu par plānotajiem makrofiskālās un makrostrukturālās politikas jautājumiem, Padome, izvērtējot minētās programmas un pamatojoties uz Komisijas ieteikumiem, parasti sniedz dalībvalstīm norādes, pilnībā izmantojot juridiskos instrumentus, kas paredzēti LESD 121. un 148. pantā, un saskaņā ar šo regulu un Regulu (ES) Nr. 1176/2011.

"2. pants

Šajā regulā:

a) "iesaistītās dalībvalstis" ir dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro;

Dalībvalstis, izstrādājot savu ekonomikas, nodarbinātības un budžeta politiku, pirms svarīgu lēmumu pieņemšanas par valsts budžetu turpmākajiem gadiem pienācīgi ņem vērā tām sniegtās norādes. Komisija uzrauga progresu.

b) "neiesaistītās dalībvalstis" ir dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro.”;

3) iekļauj šādu iedaļu:

Ja dalībvalsts nerīkojas saskaņā ar saņemtajām norādēm:

"1.-A IEDAĻA

EIROPAS EKONOMIKAS POLITIKAS KOORDINĒŠANAS PUSGADS

2.-a pants

1. Lai ciešāk koordinētu dalībvalstu ekonomikas politikas virzienus un nodrošinātu stabili dalībvalstu ekonomiskās darbības konverģenci, Padome īsteno daudzpusējo uzraudzību kā Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada sastāvdaļu saskaņā ar Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteiktajiem mērķiem un prasībām.

a) var tikt sniegti turpmāki ieteikumi konkrētu pasākumu veikšanai;

b) Komisija var izdot brīdinājumu saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu;

c) var tikt veikti pasākumi saskaņā ar šo regulu, Regulu (EK) Nr. 1467/97 vai Regulu (ES) Nr. 1176/2011.

2. Eiropas pusgads ietver:

a) dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu (ekonomikas politikas vispārējās pamat-

Pasākumu īstenošanu pastiprināti uzrauga Komisija, un šī īstenošana var ietvert šīs regulas -11. pantā paredzētās uzraudzības misijas.

4. Eiropas Parlamentu pienācīgi iesaista Eiropas pusgada norisēs, lai palielinātu pārredzamību, līdzdalību un atbildību par pieņemtajiem lēmumiem, jo īpaši izmantojot ekonomikas dialogu, ko īsteno saskaņā ar šīs regulas 2.- ab pantu. Atbilstīgos gadījumos Eiropas pusgada satvarā notiek apspriešanās ar Ekonomikas un finanšu komiteju, Ekonomikas politikas komiteju, Nodarbinātības komiteju un Sociālās aizsardzības komiteju. Eiropas pusgada norišu satvarā saistībā ar galvenajiem politikas jautājumiem attiecīgā gadījumā iesaista attiecīgās ieinteresētās personas, jo īpaši sociālos partnerus, saskaņā ar LESD un ievērojot valstu tiesisko regulējumu un politisko sistēmu.

Padomes priekšsēdētājs un Komisijas priekšsēdētājs saskaņā ar LESD 121. pantu, un – attiecīgā gadījumā – Eurogrupas priekšsēdētājs ik gadu ziņo Eiropas Parlamentam un Eiropadomei par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem. Šiem ziņojumiem vajadzētu būt daļai no šīs regulas 2.-ab pantā minētajā ekonomikas dialogā.

(*) OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.”;

4) iekļauj šādu iedaļu:

“1.-Aa IEDAĻA

DIALOGS PAR EKONOMIKAS JAUTĀJUMIEM

2.-ab pants

1. Lai pastiprinātu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un atbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes, Komisijas un attiecīgā gadījumā arī Eiropadomes vai Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmē, lai apspriestu:

- a) informāciju, ko komitejai iesniegusi Padome, par ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, ievērojot LESD 121. panta 2. punktu;
- b) Komisijas sniegtās vispārējās norādes dalībvalstīm gada uzraudzības cikla sākumā;
- c) jebkurus Eiropadomes secinājumus par ekonomikas politikas virzību saistībā ar Eiropas pusgadu;
- d) saskaņā ar šo regulu veiktās daudzpusējās uzraudzības rezultātus;
- e) jebkurus Eiropadomes secinājumus par daudzpusējās uzraudzības virzību un rezultātiem;

f) jebkuru pārskatu par Eiropas pusgada beigās veikto daudzpusējo uzraudzību;

g) ieteikumus, ko Padome saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu sniedz dalībvalstīm ievērojamas novirzes gadījumā, kā arī ziņojumu, ko Padome nosūta Eiropadomei, kā noteikts šīs regulas 6. panta 2. punktā un 10. panta 2. punktā.

2. Parasti sagaidāms, ka Padome ievēro Komisijas ierosinājumus un ieteikumus vai arī izskaidro savu nostāju publiski.

3. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums saskaņā ar 6. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu.

4. Padome un Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu par šīs regulas piemērošanu.”;

5) regulas 2.a pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2.a pants

Katrai dalībvalstij ir atšķirīgs vidēja termiņa mērķis attiecībā uz tās budžeta stāvokli. Šie katrai valstij pieskaņotie vidēja termiņa budžeta mērķi var novirzīties no prasības attiecībā uz stāvokli, kas ir tuvu līdzsvaram vai ar pārpalikumu, vienlaikus nodrošinot drošības rezervi attiecībā uz prasību, ka valsts budžeta deficīts nedrīkst pārsniegt 3 % no IKP. Vidēja termiņa budžeta mērķi nodrošina publisko finanšu stabilitāti vai strauju virzību uz šādu ilgtspēju, vienlaikus nodrošinot rīcības brīvību ar budžetu saistīto lēmumu pieņemšanā, jo īpaši ņemot vērā vajadzību pēc valsts ieguldījumiem.

Nemot vērā minētos faktorus, iesaistītajām dalībvalstīm un dalībvalstīm, kas ir iesaistītas VKM2, katrai valstij pieskaņotos vidēja termiņa budžeta mērķus nosaka noteiktajā diapazonā starp –1 % no IKP un līdzsvaru vai pārpalikumu cikliski koriģētā izteiksmē, izņemot vienreizējus un pagaidu pasākumus.

Vidēja termiņa budžeta mērķi pārskata reizi trijos gados. Dalībvalsts vidēja termiņa budžeta mērķi var papildus pārskatīt, ja tiek īstenota būtiska strukturāla reforma, kura ievērojami ietekmē publisko finanšu stabilitāti.

Vidēja termiņa budžeta mērķa ievērošanu ietver valsts vidēja termiņa budžeta sistēmā saskaņā ar IV nodaļu Padomes Direktīvā 2011/85/ES 2011. gada 8. novembris par prasībām attiecībā uz dalībvalstu budžeta sistēmām (*).

(*) OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.”;

6) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Katra iesaistītā dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai informāciju stabilitātes programmas formā, kura ir vajadzīga regulārai daudzpusējai uzraudzībai saskaņā ar LESD 121. pantu, kas ir būtisks pamats publisko finanšu stabilitātei, veicinot cenu stabilitāti, stingru un ilgtspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu.”;

b) panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu aizstāj šādi:

“a) vidēja termiņa budžeta mērķi un korekcijas minētā mērķa sasniegšanai valsts kopbudžeta bilancē procentos no IKP, paredzamā valsts kopējā parāda attiecības virzību, plānoto valsts izdevumu pieauguma tempu, tostarp atbilstīgu sadalījumu attiecībā uz bruto ieguldījumiem pamatkapitālā, jo īpaši ņemot vērā nosacījumus un kritērijus, kuriem nosaka izdevumu pieaugumu saskaņā ar 5. panta 1. punktu, plānoto valsts ieņēmumu pieauguma tempu nemainīgas politikas un kvantitatīvu plānoto diskrecionāro ieņēmumu pasākumu apstākļos;

aa) informāciju par netiešajām saistībām, kas saistītas ar novecošanos, un iespējamām saistībām, piemēram, valsts garantijām, kurām var būt liela ietekme uz vispārējās valdības bilanci;

ab) informāciju par stabilitātes programmas atbilstību ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un valsts reformu programmai;

b) galvenos pieņēmumus par paredzēto ekonomikas attīstību un svarīgiem ekonomiskiem rādītājiem, kas ir būtiski, lai sasniegtu stabilitātes programmu, piemēram, valsts investīciju izdevumi, IKP faktiskais pieaugums, nodarbinātība un inflācija;

c) kvantitatīvu budžeta un citu veikto un/vai ierosināto ekonomikas politikas pasākumu izvērtējumu, lai sasniegtu programmas mērķus, ietverot to būtisko strukturālu reformu izmaksu un ieguvumu analīzi, kas tieši pozitīvi ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu;”;

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Stabilitātes programmas pamatā ir visticamākais makrofiskālais scenārijs vai piesardzīgāks scenārijs. Makroekonomikas un budžeta prognozes salīdzina ar pašām jaunākajām Komisijas prognozēm un, attiecīgā gadījumā, ar citu neatkarīgu struktūru prognozēm. Būtiskas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju

un Komisijas prognozi apraksta un sniedz pamatojumu, jo īpaši, ja ārējie pieņēmumi par līmeni vai izaugsmi būtiski atšķiras no Komisijas prognožu vērtībām.

Informācijas, kas minēta 2. punkta a), aa), b), c) un d) apakšpunktā, precīzu raksturu nosaka saskaņotā sistēmā, ko izstrādā Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Informācija par valsts kopbudžeta bilances un parāda attiecības tendencēm, valsts izdevumu pieaugumu, valsts ieņēmumu plānoto pieaugumu nemainīgas politikas apstākļos, plānotajiem diskrecionāro ieņēmumu pasākumiem, kas pienācīgi izteikti skaitļos, un galvenajām ekonomikas prognozēm, uz kurām ir atsaucies 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ir pieejama katru gadu un ietver iepriekšējo, kārtējo un vismaz trīs nākamos gadus.

4. Ikvienā programmā ir informācija par tās statusu saistībā ar valstu procedūrām, jo īpaši par to, vai programma tika iesniegta valsts parlamentam un vai valsts parlamentā bija iespēja apspriest Padomes atzinumu par iepriekšējo programmu vai, attiecīgā gadījumā, jebkādas ieteikumus vai brīdinājumus, un vai ir parlamenta apstiprinājums šai programmai.”;

7) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

1. Stabilitātes programmas iesniedz katru gadu aprīlī, vēlams līdz aprīļa vidum un ne vēlāk kā 30. aprīlī.

2. Dalībvalstis savas stabilitātes programmas dara zināmas atklātībai.”;

8) regulas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“5. pants

1. Pamatojoties uz Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas izvērtējumiem, Padome, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar LESD 121. pantu, pārbauda attiecīgās dalībvalsts stabilitātes programmā sniegtos vidēja termiņa budžeta mērķus, izvērtē, vai ekonomikas prognozes, kas ir programmas pamatā, ir ticamas, vai piemēroti tiek veiktas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, tostarp izvērtējot ar tām saistīto parāda attiecības virzību, kā arī izvērtē, vai veiktie vai ierosinātie pasākumi, lai veiktu šīs korekcijas, ir pietiekami, lai sasniegtu vidēja termiņa budžeta mērķi attiecīgajā ciklā.

Vērtējot korekcijas veikšanu vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, Padome un Komisija pārbauda, vai attiecīgā dalībvalsts tās cikliski koriģētajā budžeta bilanci, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, veic atbilstīgus ikgadējos uzlabojumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu tās vidēja termiņa budžeta mērķi, par kritēriju ņemot 0,5 % no IKP. Attiecībā uz dalībvalstīm, kuru parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parāda atmaksājamību, Padome un Komisija pārbauda, vai ikgadējie uzlabojumi cikliski koriģētajā budžeta bilanci, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, pārsniedz 0,5 % no IKP. Padome un Komisija ņem vērā to, vai labos ekonomiskajos apstākļos tiek veikts vairāk korekciju, turpretī sliktos ekonomiskajos apstākļos tās varētu būt ierobežotākas. Jo īpaši ņem vērā neplānotus papildu ieņēmumus un ieņēmumu samazinājumu.

Pietiekamu progresu saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi izvērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu, kura pamatā būtu strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus. Tālab Padome un Komisija izvērtē, vai valsts izdevumu pieaugums saistībā ar pasākumiem, kas tiek veikti vai plānoti ieņēmumu sadalā, ir saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- a) vidēja termiņa budžeta mērķi sasniegušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem;
- b) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nesasnējušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem. Atšķirība starp valdības izdevumu pieauguma tempu un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni ir veidota tā, lai nodrošinātu atbilstīgas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai;
- c) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nesasnējušo dalībvalstu valsts ieņēmumu posteņu diskrecionārie samazinājumi atbilst izdevumu samazinājumiem un/vai diskrecionāriem citu valsts ieņēmumu posteņu palielinājumiem.

Izdevumu kopsummā neiekļauj procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem.

Izdevumu pieaugumu, kurš pārsniedz vidēja termiņa atsaucē līmeni, nav jāuzskata par kritērija neievērošanu, ja šo pieaugumu pilnībā kompensē ieņēmumu palielināšana, kas obligāti veicama saskaņā ar likumu.

IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni nosaka, pamatojoties uz nākotnes prognozēm un pagātnes izvērtējumiem. Prognozes regulāri atjaunina. Komisija dara zināmu atklātībai šo prognožu aprēķināšanas metodi un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni.

Nosakot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai dalībvalstīm, kas šo mērķi vēl nav sasniegušas, kā arī ļaujot dalībvalstīm, kuras to ir sasniegušas, uz laiku novirzīties no šā mērķa ar noteikumu, ka ir saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību un ir paredzams, ka programmas darbības termiņā budžeta stāvoklis atkal būs atbilstīgs vidēja termiņa budžeta mērķim, Padome un Komisija ņem vērā to būtisko strukturālo reformu īstenošanu, kuras tieši pozitīvi ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu, un tādējādi pārbaudāmi veicina publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti.

Īpaša uzmanība tiek pievērsta pensiju reformām, ar ko ievieš vairāku līmeņu sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnībā finansēts pensiju līmenis. Dalībvalstīm, kas īsteno šādas reformas, ir ļauts pilnībā neveikt vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai vajadzīgās korekcijas vai novirzīties no mērķa kopumā, novirzei atspoguļojot apmēru, kādā reforma papildus tieši ietekmē valsts kopbudžeta bilanci, ar noteikumu, ka tiek saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību.

Padome un Komisija arī pārbauda, vai stabilitātes programma veicina stabilas un patiesas konverģences sasniegšanu eurozonā, ciešāku ekonomikas politikas koordinēšanu un to, vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikas politika ir saskaņā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un nodarbinātības pamatnostādnēm.

Gadījumā, ja ir kādi ārkārtēji apstākļi, ko attiecīgā dalībvalsts nevar kontrolēt un kam turklāt ir liela ietekme uz vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes periodos eurozonā vai Savienībā kopumā, dalībvalstīm var uz laiku atļaut pilnībā neveikt trešajā daļā minētā vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai vajadzīgās korekcijas ar noteikumu, ka tādējādi vidējā termiņā netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte.

2. Padome un Komisija pārbauda stabilitātes programmu ilgākais triju mēnešu laikā pēc tās iesniegšanas. Padome pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju nepieciešamības gadījumā pieņem atzinumu par programmu. Ja Padome saskaņā ar LESD 121. pantu uzskata, ka programmas mērķi un saturs būtu jāpastiprina ar īpašu atsauci uz korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, tā savā atzinumā aicina attiecīgo dalībvalsti veikt programmā korekcijas.”;

9) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“6. pants

1. Padome un Komisija, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar LESD 121. panta 3. punktu, uzrauga arī stabilitātes programmu izpildi, ņemot vērā informāciju, ko sniedz iesaistītās dalībvalstis, un Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas izvērtējumus, jo īpaši, lai noteiktu faktisku vai paredzamu būtisku budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai.

2. Ja tiek novērota nozīmīga novirze no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, kas minētas šīs regulas 5. panta 1. punkta trešajā daļā, un lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu, Komisija attiecīgajai dalībvalstij izsaka brīdinājumu saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu.

Padome, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu, viena mēneša laikā pēc pirmajā daļā minētā brīdinājuma pieņemšanas izvērtē situāciju un pieņem ieteikumu par nepieciešamajiem politikas pasākumiem, balstoties uz Komisijas ieteikumu. Ieteikumā nosaka termiņu novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Termiņu samazina līdz trim mēnešiem, ja Komisija brīdinājumā norāda, ka situācija ir īpaši nopietna un tādēļ nepieciešama steidzama rīcība. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ieteikumu dara zināmu atklātībai.

Termiņā, ko Padome noteikusi ieteikumā, kurš sagatavots saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu, attiecīgā dalībvalsts ziņo Padomei par pasākumiem, kas veikti, pildot minēto ieteikumu.

Ja attiecīgā dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus termiņā, kurš noteikts saskaņā ar otro daļu pieņemtajā Padomes ieteikumā, Komisija nekavējoties iesaka Padomei ar kvalificētu balsu vairākumu pieņemt lēmumu, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Vienlaikus Komisija saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem.

Gadījumā, ja Padome pēc Komisijas ieteikuma nepieņem lēmumu, ka netiek veikta efektīva rīcība un attiecīgā dalībvalsts joprojām neveic atbilstīgus pasākumus, Komisija pēc viena mēneša no iepriekšējo ieteikumu pieņemšanas iesaka Padomei pieņemt lēmumu, kurā konstatē, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Uzskata, ka Padome ir pieņēmusi lēmumu, ja vien tā ar vienkāršu balsu vairākumu ieteikumu nenoraida desmit dienu laikā pēc tā pieņemšanas Komisijā. Vienlaikus Komisija saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem.

Pieņemot lēmumu par ceturtajā un piektajā daļā minēto neatbilstību, balso tikai tie Padomes locekļi, kas pārstāv iesaistītās dalībvalstis, un Padome lemj, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsi, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

Padome iesniedz oficiālu ziņojumu Eiropadomei par attiecīgi pieņemtajiem lēmumiem.

3. Novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai vērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu un par atsauci izmantojot strukturālo bilanci, tostarp analizējot izdevumus, kuros neierēķina diskrecionāros ieņēmumu pasākumus, kā noteikts 5. panta 1. punktā.

Izvērtējumā par to, vai novirze ir būtiska, jo īpaši būtu jāņem vērā šādi kritēriji:

- a) attiecībā uz dalībvalsti, kura nav sasniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, izvērtējot izmaiņas strukturālajā bilanci – vai novirze ir vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai vismaz 0,25 % no IKP vidēji gadā divus gadus pēc kārtas;
- b) izvērtējot izmaiņas izdevumos un neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus – vai novirzei ir kopējā ietekme uz valsts kopbudžeta bilanci vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai kumulatīvi divos gados pēc kārtas.

Novirzi no izdevumu attīstības neuzskata par būtisku, ja attiecīgā dalībvalsts ir pārsniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, ņemot vērā iespējamus lielus papildu ieņēmumus, un stabilitātes programmā iekļautie budžeta plāni neapdraud minēto mērķi programmas darbības laikā.

Līdzīgi novirzi var neuzskatīt par būtisku, ja to izraisa kādi ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tie ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes gadījumā eurozonā vai Savienībā kopumā, ar noteikumu, ka šī novirze vidējā termiņā neapdraud fiskālo stabilitāti.”;

sasniegtu programmas mērķus, ietverot to būtisko strukturālo reformu izmaksu un ieguvumu analīzi, kas tieši pozitīvi ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu.”;

10) regulas 7. pantu groza šādi.

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ikviens neiesaistītā dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai to informāciju konverģences programmas formā, kas ir vajadzīga regulārai daudzpusējai uzraudzībai saskaņā ar LESD 121. pantu un kas nodrošina būtisku pamatu publisko finanšu stabilitātei, veicinot cenu stabilitāti un spēcīgu un ilgtspējīgu izaugsmi, kā arī sekmējot nodarbinātību.”;

b) panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu aizstāj šādi:

“a) vidēja termiņa budžeta mērķis un korekcijas, kas šā mērķa sasniegšanai veicamas valsts kopbudžeta bilancē, procentos no IKP, valsts kopējā parāda attiecības prognozētā attīstības tendence, plānotais valsts izdevumu pieauguma temps, tostarp atbilstīgais sadalījums attiecībā uz bruto ieguldījumiem pamatkapitālā, jo īpaši ņemot vērā nosacījumus un kritērijus, lai noteiktu izdevumu pieaugumu saskaņā ar 9. panta 1. punktu, plānotais valsts ieņēmumu pieauguma temps nemainīgas politikas un kvantitatīvu plānoto diskrecionāro ieņēmumu pasākumu apstākļos, vidēja termiņa monetārās politikas mērķi, šo mērķu saistība ar cenu un valūtas kursa stabilitāti un ilgtspējīgas konverģences sasniegšanu;

aa) informāciju par netiešajām saistībām, kas saistītas ar novecošanos, un iespējamām saistībām, piemēram, valsts garantijām, kurām var būt liela ietekme uz vispārējās valdības bilanci;

ab) informāciju par konverģences programmas atbilstību ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un valsts reformu programmai;

b) galvenie pieņēmumi par paredzēto ekonomikas attīstību un svarīgiem ekonomiskiem rādītājiem, kas ir būtiski konverģences programmas sasniegšanai, piemēram, valsts investīciju izdevumi, IKP faktiskais pieaugums, nodarbinātība un inflācija;

c) kvantitatīvs budžeta un citu veikto vai ierosināto ekonomikas politikas pasākumu izvērtējums, lai

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Konverģences programmas pamatā ir visticamākais makrofiskālais scenārijs vai piesardzīgāks scenārijs. Makroekonomikas un budžeta prognozes salīdzina ar pašām jaunākajām Komisijas prognozēm un, attiecīgā gadījumā, ar citu neatkarīgu struktūru prognozēm. Būtiskas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi apraksta un sniedz pamatojumu, jo īpaši, ja ārējie pieņēmumi par līmeni vai izaugsmi būtiski atšķiras no Komisijas prognožu vērtībām.

Informācijas, kas minēta 2. punkta a), aa), b), c) un d) apakšpunktā, precīzu raksturu nosaka saskaņotā sistēmā, ko izstrādā Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Informācija par valsts kopbudžeta bilances un parāda attiecības tendencēm, valsts izdevumu pieaugumu, valsts ieņēmumu plānoto pieauguma tempu nemainīgas politikas apstākļos, plānotajiem diskrecionārajiem ieņēmumu pasākumiem, kas pienācīgi izteikti skaitļos, un galvenajām ekonomikas prognozēm, uz kurām ir atsauces 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ir pieejama katru gadu un ietver iepriekšējo, kārtējo un vismaz trīs nākamos gadus.

4. Ikvienā programmā ir informācija par tās statusu saistībā ar valstu procedūrām, jo īpaši par to, vai programma tika iesniegta valsts parlamentam un vai valsts parlamentā bija iespēja apspriest Padomes atzinumu par iepriekšējo programmu vai, attiecīgā gadījumā, jebkādas ieteikumus vai brīdinājumus, un vai ir parlamenta apstiprinājums šai programmai.”;

11) regulas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

1. Konverģences programmas iesniedz katru gadu aprīlī, vēlams līdz aprīļa vidum un ne vēlāk kā 30. aprīlī.

2. Dalībvalstis savas konverģences programmas dara zināmas atklātībai.”;

12) regulas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

1. Pamatojoties uz Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas izvērtējumiem, Padome, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar LESD 121. pantu, pārbauda attiecīgās dalībvalsts konverģences programmās sniegtos vidēja termiņa budžeta mērķus un paredzamā valsts kopējā parāda attiecības virzību, izvērtē, vai ekonomikas prognozes, kas ir programmas pamatā, ir ticamas, vai piemēroti tiek veiktas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, tostarp izvērtējot ar tām saistīto parāda attiecības virzību, kā arī – vai veiktie vai ierosinātie pasākumi, lai piemērotu šīs korekcijas, ir pietiekami, lai sasniegtu vidēja termiņa budžeta mērķi attiecīgajā ekonomikas ciklā un panāktu ilgtspējīgu konverģenci.

Vērtējot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai, Padome un Komisija ņem vērā to, vai labos ekonomiskajos apstākļos veic vairāk korekciju, turpretī sliktos ekonomiskajos apstākļos tās varētu būt ierobežotākas. Jo īpaši ņem vērā neplānotus papildu ieņēmumus un ieņēmumu samazinājumu. Attiecībā uz dalībvalstīm, kuru parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parāda atmaksājamību, Padome un Komisija pārbauda, vai ikgadējie uzlabojumi cikliski koriģētajā budžeta bilancē, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, pārsniedz 0,5 % no IKP. Attiecībā uz dalībvalstīm, kas ir iesaistītas VKM2, Padome un Komisija pārbauda, vai attiecīgā dalībvalsts veic atbilstīgus ikgadējos uzlabojumus tās cikliski koriģētajā bilancē, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, lai sasniegtu tās vidēja termiņa budžeta mērķi, par kritēriju ņemot 0,5 % no IKP.

Pietiekamu progresu saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi izvērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu, kura pamatā ir strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus. Tālab Padome un Komisija izvērtē, vai valsts izdevumu pieauguma temps saistībā ar pasākumiem, kas tiek veikti vai plānoti ieņēmumu sadaļā, atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) vidēja termiņa budžeta mērķi sasniegušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem;
- b) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nerasniegušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, ja

vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem. Atšķirība starp valsts izdevumu pieauguma tempu un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni ir veidota tā, lai nodrošinātu atbilstīgas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai;

- c) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nerasniegušo dalībvalstu valsts ieņēmumu posteņu diskrecionārie samazinājumi atbilst izdevumu samazinājumiem vai diskrecionāriem citu valsts ieņēmumu posteņu palielinājumiem.

Izdevumu kopsummā neiekļauj procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem.

Izdevumu pieaugumu, kurš pārsniedz vidēja termiņa atsaucē līmeni, nav jāuzskata par kritērija neievērošanu, ja šo pieaugumu pilnībā kompensē ieņēmumu palielināšana, kas obligāti veicama saskaņā ar likumu.

IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni nosaka, pamatojoties uz nākotnes prognozēm un pagātnes izvērtējumiem. Prognozes regulāri atjaunina. Komisija dara zināmu atklātībai šo prognožu aprēķināšanas metodi un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni.

Nosakot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai dalībvalstīm, kas šo mērķi vēl nav sasniegušas, kā arī ļaujot dalībvalstīm, kuras to ir sasniegušas, uz laiku novirzīties no šā mērķa ar noteikumu, ka ir saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību un ir paredzams, ka programmas darbības termiņā budžeta stāvoklis atkal būs atbilstīgs vidēja termiņa budžeta mērķim, Padome un Komisija ņem vērā to būtisko strukturālo reformu īstenošanu, kuras tieši pozitīvi ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu, un tādējādi pārbaudāmi veicina publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti.

Īpaša uzmanība tiek pievērsta pensiju reformām, ar ko ievieš vairāku līmeņu sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnībā finansēts pensiju līmenis. Dalībvalstīm, kas īsteno šādas reformas, ir ļauts pilnībā neveikt vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai vajadzīgās korekcijas vai novirzīties no mērķa kopumā, novirzei atspoguļojot apmēru, kādā reforma papildus tieši ietekmē valsts kopbudžeta bilanci, ar noteikumu, ka tiek saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību.

Padome un Komisija arī pārbauda, vai konverģences programma veicina stabilas un patiesas konverģences sasniegšanu, ciešāku ekonomikas politikas koordinēšanu un to, vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikas politika ir saskaņā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un nodarbinātības pamatnostādnēm. Turklāt attiecībā uz dalībvalstīm, kas ir iesaistītas VKM2, Padome pārbauda, vai konverģences programma nodrošina sekmīgu dalību valūtas maiņas mehānismā.

Gadījumā, ja ir kādi ārkārtēji apstākļi, ko attiecīgā dalībvalsts nevar kontrolēt un kam turklāt ir liela ietekme uz vispārējās valdības finansiālo stāvokli vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes periodos eurozonā vai Savienībā kopumā, dalībvalstīm var uz laiku atļaut pilnībā neveikt trešajā daļā minētā vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai vajadzīgās korekcijas ar noteikumu, ka tādējādi vidējā termiņā netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte.

2. Padome un Komisija pārbauda konverģences programmu ilgākais triju mēnešu laikā pēc tās iesniegšanas. Padome pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju nepieciešamības gadījumā pieņem atzinumu par programmu. Ja Padome saskaņā ar LESD 121. pantu uzskata, ka programmas mērķi un saturs būtu jāpastiprina ar īpašu atsauci uz korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, tā savā atzinumā aicina attiecīgo dalībvalsti veikt programmā korekcijas.”;

13) regulas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“10. pants

1. Padome un Komisija, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar LESD 121. panta 3. punktu, uzrauga arī konverģences programmu izpildi, ņemot vērā informāciju, ko sniedz dalībvalstis ar izņēmuma statusu, un Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas izvērtējumus, jo īpaši, lai noteiktu faktisko vai paredzamo būtisko budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai.

Turklāt, Padome un Komisija uzrauga neiesaistīto dalībvalstu ekonomikas politiku, ņemot vērā konverģences programmas mērķus, lai nodrošinātu, ka to politika ir virzīta uz stabilitāti, un tādējādi novērstu faktiskas valūtas maiņas kursa deformācijas un pārmērīgas nominālā valūtas kursa svārstības.

2. Ja tiek novērota būtiska novirze no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, kas minēta šīs regulas 9. panta 1. punkta trešajā daļā, un lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu, Komisija attiecīgajai dalībvalstij izsaka brīdinājumu saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu.

Padome, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu, viena mēneša laikā pēc pirmajā daļā minētā brīdinājuma pieņemšanas izvērtē situāciju un pieņem ieteikumu par nepieciešamajiem politikas pasākumiem, balstoties uz Komisijas ieteikumu. Ieteikumā nosaka termiņu novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Termiņu samazina līdz trim mēnešiem, ja Komisija brīdinājumā norāda, ka situācija ir īpaši nopietna un tādēļ nepieciešama steidzama rīcība. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ieteikumu dara zināmu atklātībai.

Termiņā, ko Padome noteikusi ieteikumā saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu, attiecīgā dalībvalsts ziņo Padomei par pasākumiem, kas veikti, pildot minēto ieteikumu.

Ja attiecīgā dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus termiņā, kurš noteikts saskaņā ar otro daļu pieņemtajā Padomes ieteikumā, Komisija nekavējoties iesaka Padomei ar kvalificētu balsu vairākumu pieņemt lēmumu, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Vienlaikus Komisija saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem.

Gadījumā, ja Padome pēc Komisijas ieteikuma nepieņem lēmumu, ka netiek veikta efektīva rīcība un attiecīgā dalībvalsts joprojām neveic atbilstīgus pasākumus, Komisija pēc viena mēneša no iepriekšējo ieteikumu pieņemšana iesaka Padomei pieņemt lēmumu, kurā konstatē, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Uzskata, ka Padome ir pieņēmusi lēmumu, ja vien tā ar vienkāršu balsu vairākumu ieteikumu nenoraida desmit dienu laikā pēc tā pieņemšanas Komisijā. Vienlaikus Komisija saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem.

Pieņemot lēmumu par ceturtajā un piektajā daļā minēto neatbilstību, Padome lemj, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsojumu, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

Padome iesniedz oficiālu ziņojumu Eiropadomei par attiecīgi pieņemtajiem lēmumiem.

3. Novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai izvērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu un par atsauci izmantojot strukturālo bilanci, tostarp analizējot izdevumus, kuros neierēķina diskrecionāros ieņēmumu pasākumus, kā noteikts 9. panta 1. punktā.

Izvērtējumā par to, vai novirze ir būtiska, jo īpaši būtu jāņem vērā šādi kritēriji:

- a) attiecībā uz dalībvalsti, kura nav sasniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, izvērtējot izmaiņas strukturālajā bilanci – vai novirze ir vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai vismaz 0,25 % no IKP vidēji gadā divus gadus pēc kārtas;
- b) izvērtējot izmaiņas izdevumos un neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus – vai novirzei ir kopējā ietekme uz valsts kopbudžeta bilanci vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai kumulatīvi divos gados pēc kārtas.

Novirzi no izdevumu attīstības neuzskata par būtisku, ja attiecīgā dalībvalsts ir pārsniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, ņemot vērā iespējamus lielus papildu ieņēmumus, un konverģences programmā iekļautie budžeta plāni neapdraud minēto mērķi programmas darbības laikā.

Līdzīgi novirzi var neuzskatīt par būtisku, ja to izraisa kādi ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tie ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes gadījumā eurozonā vai Savienībā kopumā, ja vien šī novirze vidēja termiņā neapdraud fiskālo stabilitāti.”;

14) iekļauj šādu iedaļu:

“3.A IEDAĻA

STATISTIKAS IESTĀŽU NEATKARĪBAS PRINCIPS

10.a pants

Lai nodrošinātu, ka daudzpusējā uzraudzība balstās uz drošiem un neatkarīgiem statistikas datiem, dalībvalstis nodrošina valsts statistikas iestāžu profesionālo neatkarību atbilstīgi Eiropas Statistikas prakses kodeksam, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku (*). Tam nepieciešams vismaz:

- a) pārredzamas darbā pieņemšanas un atļaušanas procedūras, kam jābalstās vienīgi uz profesionalitātes kritērijiem;
- b) budžeta piešķirumi, kas jāveic uz ikgadēja vai daudzgadēja pamata;

- c) ziņas par svarīgākās statistiskās informācijas publicēšanas datumiem, kuri ir izraudzīti ievērojamu laiku iepriekš.

(*) OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.”;

15) iekļauj šādu pantu:

“11. pants

1. Saskaņā ar šīs regulas mērķiem Komisija nodrošina pastāvīgu dialogu ar atbilstīgajām dalībvalstu iestādēm. Šajā nolūkā Komisija jo īpaši veic misijas, lai izvērtētu ekonomisko situāciju dalībvalstī un noteiktu jebkādas riskus vai grūtības šīs regulas mērķu izpildē.

2. Komisija var īstenot pastiprinātas uzraudzības misijas dalībvalstīs, uz kurām attiecas ieteikumi saskaņā ar 6. panta 2. punktu vai 10. panta 2. punktu, lai veiktu uzraudzību uz vietas. Attiecīgās dalībvalstis sniedz visu vajadzīgo informāciju, lai sagatavotu un veiktu minētās misijas.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts ir iesaistītā dalībvalsts vai arī dalībvalsts, kas ir iesaistīta VKM2, Komisija attiecīgā gadījumā var uzaicināt pārstāvjus no Eiropas Centrālās bankas piedalīties uzraudzības misijā.

4. Komisija ziņo Padomei par 2. punktā minētās misijas rezultātiem, un attiecīgā gadījumā tā var pieņemt lēmumu iegūto informāciju darīt zināmu atklātībai.

5. Gatavojot 2. punktā minētās misijas, Komisija attiecīgajām dalībvalstīm nosūta pagaidu secinājumus, lai tās varētu izteikt komentārus.”;

16) iekļauj šādu pantu:

“12.a pants

1. Līdz 2014. gada 14. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Ziņojumā *inter alia* izvērtē:

- a) šīs regulas efektivitāti, īpaši to, vai noteikumi, kas reglamentē lēmumu pieņemšanu, ir izrādījušies pietiekami stingri;
- b) gūtos panākumus, nodrošinot ciešāku ekonomikas politikas koordināciju un dalībvalstu ekonomikas attīstības ilgtspējīgu konverģenci saskaņā ar LESD.

2. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumu par grozījumiem šajā regulā, tostarp attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procedūram.

17) visā regulas tekstā atsaucies uz Līguma 99. pantu aizstāj ar atsaucēm uz LESD 121. pantu.

2. pants

3. Ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.”;

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 16. novembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
W. SZCZUKA*

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1176/2011**(2011. gada 16. novembris)****par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšana Savienībā būtu jāpilnveido kontekstā ar ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un nodarbinātības pamatnostādnēm, kā paredzēts Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), un tai būtu jāatbilst stabiliu cenu, saprātīgas un ilgtspējīgas publisko finanšu un monetārās sistēmas un noturīgas maksājumu bilances pamatprincipiem.
- (2) Ir jāizdara secinājumi par Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajos desmit gados gūto pieredzi, un jo īpaši ir jāuzlabo Savienības ekonomikas pārvaldība, to balstot uz valstu lielāku atbildību.
- (3) Dinamiska iekšējā tirgus izveide un saglabāšana būtu jāuzskata par elementu, kas ļaus pareizi un netraucēti darboties Ekonomikas un monetārajai savienībai.

(4) Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības politikas nostādnēm, jo īpaši pievēršot uzmanību iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurences veicināšanai, Eiropas pusgamam ekonomikas un budžeta politikas pastiprinātai koordinācijai (Eiropas pusgads), efektīvai sistēmai pārmērīgu valsts budžeta deficītu novēršanai un koriģēšanai (Stabilitātes un izaugsmes pakts (SIP)), stabilai sistēmai makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanai un koriģēšanai, prasību minimumam attiecībā uz valstu budžeta sistēmām un stingrākam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai, ietverot makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK).

(5) Ekonomikas pārvaldības pastiprināšanai būtu jāietver Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un agrīnāka iesaistīšana. Atzīstot, ka šajā dialogā Eiropas Parlamenta partneri ir attiecīgās Savienības iestādes un to pārstāvji, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums vai lēmums saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu vai 10. panta 4. punktu. Dalībvalsts piedalīšanās šādā viedokļu apmaiņā ir brīvprātīga.

(6) Komisijai vajadzētu būt spēcīgākai lomai pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu izvērtējumu, uzraudzību, apmeklējumiem uz vietas, ieteikumiem un brīdinājumiem.

(7) Jo īpaši būtu jāpaplašina dalībvalstu ekonomikas politikas uzraudzība papildus budžeta uzraudzībai, lai ietvertu sīkāk izstrādātu un oficiālu sistēmu pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanai un palīdzētu tās skartajām dalībvalstīm izstrādāt korektīvo pasākumu plānus pirms šo noviržu nostiprināšanās. Ekonomikas politikas uzraudzības paplašināšanai būtu jānoris vienlaikus ar fiskālās uzraudzības padziļināšanu.

(8) Lai palīdzētu risināt šo pārmērīgo makroekonomisko nelīdzsvarotību, tiesību aktos jānosaka sīki izstrādāta procedūra.

(9) LESD 121. panta 3. un 4. punktā minēto daudzpusējo uzraudzību ir lietderīgi papildināt ar īpašiem noteikumiem, lai atklātu makroekonomisko nelīdzsvarotību, kā arī lai novērstu un koriģētu pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību Savienībā. Ir būtiski saskaņot šo procedūru ar ikgadējo daudzpusējās uzraudzības ciklu.

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 218, 23.7.2011., 53. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 28. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 8. novembra lēmums.

- (10) Ar minēto procedūru būtu jāievieš brīdināšanas mehānisms, lai laikus atklātu veidojošos makroekonomisko nelīdzsvarotību. Tas būtu jābalsta uz indikatīvu un pārredzamu rādītāju kopsavilkumu, kurā iekļautu indikatīvas robežvērtības, apvienojot ar ekonomikas novērtējumu. Šajā novērtējumā *inter alia* būtu jāņem vērā nominālā un faktiskā konverģence eurozonā un ārpus tās.
- (11) Lai rādītāju kopsavilkums būtu efektīvs brīdināšanas mehānisma elements, tas būtu jāveido no ierobežota ekonomikas, finanšu un strukturālo rādītāju kopuma ar attiecīgām indikatīvām robežvērtībām, lai atklātu makroekonomisko nelīdzsvarotību. Rādītāji un robežvērtības vajadzības gadījumā būtu jākorrigē tā, lai pielāgotos makroekonomiskās nelīdzsvarotības mainīgumam, ko *inter alia* izraisa draudi makroekonomiskajai stabilitātei, un lai ņemtu vērā uzlabotas attiecīgās statistikas pieejamību. Rādītāji nebūtu jāsaprot kā ekonomikas politikas mērķi, bet kā instrumenti, lai ņemtu vērā makroekonomiskās nelīdzsvarotības mainīgo dabu Savienībā.
- (12) Tādēļ, gatavojot rādītāju kopsavilkumu un dalībvalstu makroekonomikas un makrofinansu rādītāju kopumu, Komisijai būtu cieši jāsadarbojas ar Eiropas Parlamentu un Padomi. Komisijai ieteikumi par rādītāju un robežvērtību noteikšanu un pielāgošanu būtu jāiesniedz Eiropas Parlamenta kompetentajām komitejām un Padomei komentāru izteikšanai. Komisijai būtu jāinformē Eiropas Parlaments un Padome par jebkurām izmaiņām rādītājos un robežvērtībās un jāsniedz pamatojums, kāpēc šādas izmaiņas ierosinātas.
- (13) Veidojot rādītāju kopsavilkumu, pienācīga uzmanība būtu jāpievērš arī tam, lai tiktu ņemti vērā atšķirīgie ekonomiskie apstākļi, tostarp ekonomiskās iedzišības radītās sekas.
- (14) Vienas vai vairāku robežvērtību pārsniegšana ne vienmēr norāda uz makroekonomiskās nelīdzsvarotības rašanos, jo ekonomikas politikas veidošanā būtu jāņem vērā savstarpējās saiknes starp makroekonomikas rādītājiem. Secinājumus nevajadzētu izdarīt no rādītāju kopsavilkuma automātiskas nolasīšanas – ekonomiskajam novērtējumam būtu jānodrošina tas, lai tiktu ņemta vērā visa rādītāju kopsavilkuma un cita informācija un tā kļūtu par neatņemamu vispusīgas analīzes daļu.
- (15) Balstoties uz daudzpusējās uzraudzības procedūru un brīdināšanas mehānismu vai negaidītu un nozīmīgu ekonomisko norišu gadījumā, kurām nepieciešama steidzama analīze, piemērojot šo regulu, Komisijai būtu jāidentificē tās dalībvalstis, par kurām jāveido padziļināts pārskats. Padziļinātais pārskats būtu jāsatgavo bez pieņēmuma, ka nelīdzsvarotība jau pastāv, un tajā būtu jāietver pamatīga nelīdzsvarotības cēloņu analīze pārskata dalībvalstī, pienācīgi ņemot vērā ekonomiskos nosacījumus un apstākļus, kas specifiski valstij, un plašāku analītisko instrumentu kopumu, rādītājus un kvalitatīvo informāciju, kas specifiska valstij. Kad Komisija veic padziļināto pārskatu, dalībvalstij būtu jāsadarbojas, lai nodrošinātu to, ka Komisijai pieejamā informācija ir pēc iespējas pilnīga un pareiza. Turklāt Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā jebkura cita informācija, kuru attiecīgā dalībvalsts uzskata par būtisku un kuru dalībvalsts ir paziņojusi Padomei un Komisijai.
- (16) Padziļinātais pārskats būtu jāapspriež Padomē un attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro – Eurogrupā. Attiecīgā gadījumā padziļinātajā pārskatā būtu jāņem vērā Padomes ieteikumi vai pārskata dalībvalstīm adresēti aicinājumi, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121., 126. un 148. pantu un šīs regulas 6., 7., 8. un 10. pantu, un pārskata dalībvalsts plānotie politikas pasākumi, kā tas atspoguļots valsts reformu programmās, kā arī starptautiskā paraugprakse attiecībā uz rādītājiem un metodoloģijām. Ja negaidītu un nozīmīgu ekonomisko norišu gadījumā, kurām nepieciešama steidzama analīze, Komisija nolemj veikt padziļinātu pārskatu, tai būtu jāinformē attiecīgās dalībvalstis.
- (17) Izvērtējot makroekonomiskās nelīdzsvarotības, būtu jāņem vērā to nopietnība un to iespējamā negatīvā ekonomiskā un finansiālā ietekme, kas ir nelabvēlīga Savienības ekonomikas stabilitātei un apdraud Ekonomiskās un monetārās savienības raitu darbību. Visās dalībvalstīs ir vajadzīgi pasākumi, lai novērstu makroekonomisko nelīdzsvarotību un konkurētspējas novirzes, īpaši eurozonā. Tomēr politikas problēmu raksturs, svarīgums un steidzamība atkarībā no attiecīgajām dalībvalstīm var ievērojami atšķirties. Ņemot vērā vajadzīgā pielāgojuma vārgumu un apjomu, politikas rīcība ir īpaši steidzami vajadzīga dalībvalstīs ar pastāvīgi lielu tekošā konta deficītu un konkurētspējas zudumu. Turklāt dalībvalstīs, kuras uzkrāj lielus tekošā konta pārpalikumus, politikas mērķim vajadzētu būt noteikt un īstenot pasākumus, kas palīdz stiprināt iekšzemes pieprasījumu un izaugsmes potenciālu.

- (18) Būtu jāņem vērā arī attiecīgās dalībvalsts ekonomisko korekciju iespējas un tas, cik sekmīgi pildīti iepriekšējie ieteikumi, kas izdoti saskaņā ar šo regulu, un citi ieteikumi, kas izdoti saskaņā ar LESD 121. pantu kā daļa no daudzpusējās uzraudzības, jo īpaši vispārējās pamatnostādnes dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai.
- (19) Nevēlamas makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzības un korekcijas procedūrai ar preventīviem un korektīviem elementiem būs vajadzīgi pastiprināti uzraudzības instrumenti, līdzīgi tiem, kurus izmanto daudzpusējā uzraudzības procedūrā. Tas varētu ietvert biežākas Komisijas uzraudzības misijas dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro vai dalībvalstīs, kad piedalās 2006. gada 16. marta Nolīgumā starp Eiropas Centrālo banku (ECB) un ārpus euro zonas dalībvalstu centrālajām bankām, ar ko nosaka Ekonomikas un monetārās savienības trešā posma valūtas kursa mehānisma darbības procedūras (VKM II) ⁽¹⁾ un papildu ziņošanu no dalībvalstu puses, ja ir konstatēta nopietna nelīdzsvarotība, tostarp nelīdzsvarotība, kas apdraud Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību. Attiecīgā gadījumā dialogā būtu aktīvi jāiesaista sociālie partneri un citas ieinteresētās personas valstī.
- (20) Ja dalībvalstī ir konstatēta makroekonomiskā nelīdzsvarotība, tai būtu jānosūta ieteikumi, iesaistot vajadzības gadījumā attiecīgās komitejas, lai sniegtu norādes par veicamajiem politikas pasākumiem. Attiecīgajai dalībvalstij politikas pasākumi būtu jāveic laikus un būtu jāizmanto visi pieejamie valsts iestāžu kontrolē esošie politikas instrumenti. Vajadzības gadījumā būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās personas valstī, tostarp sociālie partneri, saskaņā ar LESD un valsts tiesisko un politisko kārtību. Politiskā rīcība būtu jāpieskaņo attiecīgās dalībvalsts videi un apstākļiem, un tai būtu jāaptver galvenās ekonomikas politikas jomas, iespējams, ietverot arī fiskālā un atalgojuma politiku, darba tirgu, produktu un pakalpojumu tirgu un finanšu sektora regulējumu. Būtu jāņem vērā saistības saskaņā ar VKM II.
- (21) ESRK brīdinājumi un ieteikumi dalībvalstīm vai Savienībai attiecas uz makrofinansiāla rakstura riskiem. Tiem attiecīgā gadījumā vajadzētu būt par pamatu atbilstīgai Komisijas rīcībai makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzības kontekstā. Būtu stingri jāievēro ESRK neatkarības un konfidencialitātes prasības.
- (22) Ja ir konstatēta nopietna makroekonomiskā nelīdzsvarotība, to skaitā nelīdzsvarotība, kas apdraud Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību, būtu jāuzsāk pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra, kas var ietvert ieteikumu izdošanu dalībvalstij, pastiprinātas uzraudzības un pārraudzības prasības un – attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, – izpildes iespējas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1174/2011 (2011. gada 16. novembris) par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai eurozonā ⁽²⁾, ja ilgstoši netiek veikti korektīvie pasākumi.
- (23) Dalībvalstij, kurai piemērota pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra, būtu jāizveido korektīvo pasākumu plāns, kurā sīki izklāstīta politika, kuras mērķis ir ieviest Padomes ieteikumus. Korektīvo pasākumu plānā būtu jāietver termiņi, kādos paredzēts ieviest pasākumus. To būtu jāapstiprina ar Padomes ieteikumu. Minētais ieteikums būtu jānosūta Eiropas Parlamentam.
- (24) Padomei būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt atsevišķus lēmumus, ar kuriem konstatē, ka nav ievēroti Padomes pieņemtie ieteikumi, kuros atbilstīgi korektīvo pasākumu plānam noteikti politikas pasākumi. Kā daļa no dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanas, ko īsteno Padome, kā paredzēts LESD 121. panta 1. punktā, šādi atsevišķi lēmumi ir pašsaprotams turpinājums ieteikumiem, kurus Padome pieņēmusi, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu korektīvā pasākumu plāna kontekstā.
- (25) Piemērojot šo regulu, Padomei un Komisijai būtu pilnībā jāievēro dalībvalstu parlamentu un sociālo partneru loma, kā arī atšķirības starp valstu sistēmām, piemēram, atalgojuma noteikšanas sistēmām.
- (26) Ja Padome uzskata, ka dalībvalstī vairs nepastāv pārmērīga makroekonomiskā nelīdzsvarotība, pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra būtu jāizbeidz pēc tam, kad Padome pēc Komisijas ieteikuma atceļ savus attiecīgos ieteikumus. Minētā atcelšana būtu jāveic, balstoties uz vispusīgu Komisijas analīzi, kas rāda, ka dalībvalsts ir rīkojusies saskaņā ar attiecīgiem Padomes ieteikumiem un vairs nepastāv cēloņi un saistītie riski, kuri norādīti Padomes ieteikumā, ar ko ievada pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru, *inter alia* ņemot vērā makroekonomiskās norises, perspektīvas un netiešās ietekmes efektu. Pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras izbeigšana būtu jādara zināma atklātībai.

⁽¹⁾ OV C 73, 25.3.2006., 21. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 8. lpp.

(27) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, efektīvas sistēmas izveidošanu makroekonomiskās nelīdzsvarotības konstatēšanai un pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanai un labošanai, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo starp dalībvalstīm pastāv cieši savstarpēji tirdznieciski un finansiāli sakari un valstu ekonomikas politika netieši ietekmē Savienību un eurozonu kopumā, un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Šajā regulā paredzēti sīki izstrādāti noteikumi, lai atklātu makroekonomisko nelīdzsvarotību, kā arī novērstu un koriģētu pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību Savienībā.

2. Šo regulu piemēro kontekstā ar Eiropas pusgadu, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1175/2011 (2011. gada 16. novembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾.

3. Šo regulu piemēro, pilnībā ņemot vērā LESD 152. pantu, un ieteikumos, ko izdod saskaņā ar šo regulu, ņem vērā valstu praksi un atalgojuma noteikšanas sistēmas. Šajā regulā ņem vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu, tādējādi tā neskar tiesības apspriest, slēgt vai īstenot koplīgumus, vai arī rīkot protesta akcijas atbilstīgi valstu tiesību aktiem un praksei.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

1) “nelīdzsvarotība” ir jebkura tendence, kura rada makroekonomikas norises, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var nelabvēlīgi ietekmēt dalībvalsts ekonomikas vai Ekonomikas un monetārās savienības, vai visas Savienības stabilitu darbību;

2) “pārmērīga nelīdzsvarotība” ir nopietna nelīdzsvarotība, tostarp tāda, kas apdraud vai var apdraudēt Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību.

II NODAĻA

NELĪDZSVAROTĪBAS NOTEIKŠANA

3. pants

Brīdināšanas mehānisms

1. Izveido brīdināšanas mehānismu, lai veicinātu nelīdzsvarotības agrīnu identificēšanu un uzraudzību. Komisija sagatavo gada ziņojumu, kurā iekļauj kvalitatīvu ekonomikas un finanšu novērtējumu, balstoties uz rādītāju kopsavilkumu, kuru vērtības salīdzina ar to indikatīvajām robežvērtībām, kā paredzēts 4. pantā. Ikgadējo ziņojumu, kurā iekļautas kopsavilkumā ietvertie rādītāju vērtības, dara zināmu atklātībai.

2. Komisijas ikgadējais ziņojums ietver ekonomikas un finanšu izvērtējumu, kurš sniedz priekšstatu par rādītāju dinamiku un kurā, izvērtējot nelīdzsvarotības izmaiņas, vajadzības gadījumā izmantoti arī citi attiecīgi ekonomikas un finanšu rādītāji. Secinājumus neizdara, vien mehāniski nolasot kopsavilkuma rādītājus. Izvērtējumā ņem vērā nelīdzsvarotības veidošanos Savienībā un eurozonā. Ziņojumā arī norāda, vai robežvērtību pārkāpšana vienā vai vairākās dalībvalstīs liecina par iespējamu nelīdzsvarotības parādīšanos. To dalībvalstu izvērtējums, kurām ir liels tekošā konta deficīts, var atšķirties no to dalībvalstu izvērtējuma, kurām ir liels tekošā konta pārpalikums.

3. Ikgadējā ziņojumā norāda dalībvalstis, kuras pēc Komisijas ieskatiem var skart vai apdraudēt nelīdzsvarotība.

4. Komisija ikgadējo ziņojumu laicīgi nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

5. Kā daļu no daudzpusējās uzraudzības saskaņā ar LESD 121. panta 3. punktu Padome apspriež Komisijas ikgadējo ziņojumu un veic tā vispārēju izvērtējumu. Eurogrupa apspriež ziņojumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.

4. pants

Rādītāju kopsavilkums

1. Rādītāju kopsavilkumu, kas sastāv no rādītāju kopuma, izmanto kā instrumentu, lai veicinātu nelīdzsvarotības agrīnu identificēšanu un uzraudzību.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 12. lpp.

2. Rādītāju kopsavilkums sastāv no neliela skaita atbilstīgiem, praktiskiem, vienkāršiem, izmērāmiem un dalībvalstīm pieejamiem makroekonomikas un makrofinansāliem rādītājiem. Tas dod iespēju agrīni identificēt makroekonomisko nelīdzsvarotību, kas rodas īstermiņā, un nelīdzsvarotību, kas rodas strukturālo un ilgtermiņa tendenču rezultātā.

3. Rādītāju kopsavilkumā *inter alia* iekļauj rādītājus, kas ir noderīgi agrīnai šādu problēmu identificēšanai:

- a) iekšējā nelīdzsvarotība, tostarp nelīdzsvarotība, ko var izraisīt valsts un privātā sektora parāds, izmaiņas finanšu un aktīvu tirgos, tostarp nekustamā īpašuma tirgū; izmaiņas privātā sektora kredītu plūsmā; un izmaiņas nodarbinātībā;
- b) ārējā nelīdzsvarotība, tostarp nelīdzsvarotība, ko var izraisīt izmaiņas tekošajā kontā un dalībvalstu ieguldījumu neto pozīcijās, reālie valūtas maiņas kursi; eksporta tirgus sadalījums; cenu un izmaksu izmaiņas un ārpuscenu konkurētspēja, ņemot vērā ražīguma rādītāju veidojošās daļas.

4. Veicot rādītāju kopsavilkuma ekonomisko interpretāciju brīdināšanas mehānisma izmantošanas laikā, Komisija pievērš īpašu uzmanību izmaiņām reālajā ekonomikā, tostarp, ekonomikas izaugsmei, nodarbinātības un bezdarba rādītājiem, nominālajai un reālajai konverģencei eurozonā un ārpus tās, ražīguma izmaiņām un tā veidotājiem, piemēram, pētniecībai un izstrādei un ārvalstu un iekšzemes ieguldījumiem, kā arī izmaiņām nozarēs, tostarp enerģētikā, kas ietekmē IKP un tekošo kontu.

Rādītāju kopsavilkums ietver arī indikatīvas robežvērtības rādītājiem kā brīdinājuma līmeni. Rādītāju un robežvērtību izvēle sekmē konkurētspēju Savienībā.

Rādītāju kopsavilkumam, kad vien tas ir atbilstīgi, ir augstākās un zemākās brīdinājumu robežvērtības, kuras, ja to pamato monetārās savienības specifiskās īpašības un attiecīgie ekonomiskie apstākļi, ir atšķirīgas eurozonas dalībvalstīm un dalībvalstīm, kas neietilpst eurozonā. Veidojot rādītāju kopsavilkumu, pienācīgu uzmanību pievērš arī tam, lai tiktu ņemti vērā atšķirīgie ekonomiskie apstākļi, tostarp ekonomiskās iedzišanas radītās sekas.

5. Sagatavojot rādītājus attiecībā uz finanšu tirgus stabilitāti, pienācīgi ņem vērā ESRK darbu. Komisija aicina ESRK paust nostāju par plānotajiem rādītājiem, kas raksturo finanšu tirgus stabilitāti.

6. Komisija kopsavilkumā ietveramo rādītāju kopumu un robežvērtības dara zināmas atklātībai.

7. Komisija regulāri izvērtē rādītāju kopsavilkuma atbilstību, tostarp rādītāju sastāvu, noteiktās robežvērtības un izmantoto metodoloģiju, un vajadzības gadījumā pielāgo vai groza tos. Komisija izmaiņas izmantotajā metodoloģijā, rādītāju kopsavilkuma saturā un saistītajās robežvērtībās dara zināmas atklātībai.

8. Komisija vismaz reizi gadā atjaunina kopsavilkumā iekļauto rādītāju vērtības.

5. pants

Padziļināts pārskats

1. Pienācīgi ņemot vērā 3. panta 5. punktā minēto Padomes un Eurogrupas apspriešanos vai, ja negaidītu un nozīmīgu ekonomisko norišu gadījumā šīs regulas nolūkā nepieciešama steidzama analīze, Komisija veic padziļinātu pārskatu par katru dalībvalsti, kuru pēc Komisijas ieskatiem var skart vai apdraudēt nelīdzsvarotība.

Padziļinātā pārskata pamatā ir sīki izstrādāta analīze par apstākļiem, kas ir specifiski valstij, tostarp par dalībvalstu atšķirīgo sākotnējo pozīciju; tajā pārbauda ekonomisko rādītāju plašu spektru, un tās veikšanai izmanto analītiskos instrumentus un kvalitatīvo informāciju, kas ir specifiska valstij. Pārskatā ņem vērā darba attiecību un sociālā dialoga īpatnības valstī.

Komisija pienācīgi ņem vērā arī jebkuru citu informāciju, ko attiecīgā dalībvalsts uzskata par atbilstīgu un ir paziņojusi Komisijai.

Komisija veic padziļināto pārskatu saistībā ar uzraudzības misijām attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar 13. pantu.

2. Komisijas padziļinātajā pārskatā ietver izvērtējumu par to, vai attiecīgajā dalībvalstī pastāv nelīdzsvarotība un vai šī nelīdzsvarotība ir pārmērīga. Tā izpēta atklātās nelīdzsvarotības izcelsmi, ņemot vērā dominējošos ekonomiskos apstākļus, tostarp ciešus savstarpējus tirdzniecības un finanšu sakarus starp dalībvalstīm un valstu ekonomikas politiku izraisīto netiešo ietekmi. Padziļinātajā pārskatā analizē attiecīgās pārmaiņas saistībā ar Savienības stratēģiju izaugsmes un nodarbinātības jomā. Tajā apsver arī ekonomisko norišu atbilstību Savienībā un eurozonā kopumā. Komisija jo īpaši ņem vērā:

- a) attiecīgā gadījumā Padomes ieteikumus vai aicinājumus, kas adresēti pārskata dalībvalstīm un kas pieņemti saskaņā ar LESD 121., 126. un 148. pantu un saskaņā ar šīs regulas 6., 7., 8. un 10. pantu;

b) pārskata dalībvalsts plānotos politikas pasākumus, kas atspoguļoti tās valsts reformu programmās un, attiecīgā gadījumā, tās stabilitātes vai konverģences programmā;

c) jebkādos ESRK brīdinājumus vai ieteikumus saistībā ar sistēmiskajiem riskiem, kurus mēģināts novērst vai kuri attiecas uz pārskata dalībvalsti. Ievēro ESRK konfidencialitātes prasības.

3. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par padziļinātā pārskata rezultātiem un dara tos zināmus atklātībai.

6. pants

Preventīvie pasākumi

1. Ja, balstoties uz 5. pantā minēto padziļināto pārskatu, Komisija uzskata, ka dalībvalstī pastāv nelīdzsvarotība, tā attiecīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Eurogrupu. Padome pēc Komisijas ieteikuma var nosūtīt attiecīgajai dalībvalstij nepieciešamos ieteikumus saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Padome par ieteikumu paziņo Eiropas Parlamentam un dara to zināmu atklātībai.

3. Padomes un Komisijas ieteikumos pilnībā ievēro LESD 152. pantu un ņem vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu.

4. Padome katru gadu saistībā ar Eiropas pusgadu pārskata savu ieteikumu, un attiecīgā gadījumā pielāgo to saskaņā ar 1. punktu.

III NODAĻA

PĀRMĒRĪGAS NELĪDZSVAROTĪBAS NOVĒRŠANAS PROCEDŪRA

7. pants

Pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras uzsākšana

1. Ja, balstoties uz 5. pantā minēto padziļināto pārskatu, Komisija uzskata, ka attiecīgajā dalībvalstī pastāv pārmērīga nelīdzsvarotība, tā informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Eurogrupu.

Komisija informē arī attiecīgās Eiropas uzraudzības iestādes un ESRK. ESRK tiek aicināta veikt darbības, ko tā uzskata par nepieciešamām.

2. Padome pēc Komisijas ieteikuma saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var pieņemt ieteikumu, kurā konstatē, ka pastāv pārmērīga nelīdzsvarotība, un iesaka attiecīgajai dalībvalstij uzsākt korektīvus pasākumus.

Padomes ieteikumā izklāsta nelīdzsvarotības raksturu un sekas un norāda politikas ieteikumu kopumu, kas jāievēro, un termiņu, kādā attiecīgajai dalībvalstij jāiesniedz korektīvo pasākumu plāns. Padome saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var darīt savu ieteikumu zināmu atklātībai.

8. pants

Korektīvo pasākumu plāns

1. Jebkura dalībvalsts, kurā ir uzsākta pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra, iesniedz Padomei un Komisijai korektīvo pasākumu plānu, kas pamatojas uz Padomes ieteikumu, kas minēts 7. panta 2. punktā un kurā noteikts šā plāna iesniegšanas termiņš. Korektīvo pasākumu plānā minēti konkrēti politikas pasākumi, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi vai plāno veikt, un to īstenošanas termiņi. Korektīvo pasākumu plānā ņem vērā šādu politikas pasākumu ekonomisko un sociālo ietekmi, un tas ir saskaņā ar ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un nodarbinātības pamatnostādnēm.

2. Padome, balstoties uz Komisijas ziņojumu, izvērtē korektīvo pasākumu plānu divu mēnešu laikā pēc tā iesniegšanas. Ja Padome, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, uzskata korektīvo pasākumu plānu par pietiekamu, tā apstiprina to ieteikuma veidā, uzskaitot vajadzīgos konkrētos pasākumus un termiņus to veikšanai, un nosaka uzraudzības termiņu, pienācīgu uzmanību pievēršot nosūtīšanas kanāliem un atzīstot, ka ir iespējamas lielas laika atšķirības starp korektīvā pasākuma pieņemšanu un faktisko nelīdzsvarotības novēršanu.

3. Ja Padome, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, korektīvo pasākumu plānā paredzētos pasākumus vai to īstenošanas termiņus uzskata par nepietiekamiem, tā pieņem ieteikumu dalībvalstij, aicinot iesniegt jaunu korektīvo pasākumu plānu, parasti divu mēnešu laikā. Padome jauno korektīvo pasākumu plānu pārbauda saskaņā ar šajā pantā minēto procedūru.

4. Korektīvo pasākumu plānu, Komisijas ziņojumu un 2. un 3. punktā minēto Padomes ieteikumu dara zināmu atklātībai.

9. pants

Korektīvo pasākumu uzraudzība

1. Komisija uzrauga, kā tiek īstenots Padomes ieteikums, kas pieņemts saskaņā ar 8. panta 2. punktu. Šajā nolūkā dalībvalsts regulāri nosūta Padomei un Komisijai progresa ziņojumus, kuru biežumu nosaka Padome 8. panta 2. punktā minētajā ieteikumā.

2. Padome dalībvalstu progresu ziņojumus dara zināmus atklātībai.

3. Lai uzraudzītu korektīvo pasākumu plāna īstenošanu, Komisija var īstenot pastiprinātas uzraudzības misijas attiecīgajā dalībvalstī, sadarbojoties ar ECB, ja šādas misijas attiecas uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro vai kuras piedalās VKM II. Minēto misiju laikā Komisija attiecīgā gadījumā iesaista dialogā sociālos partnerus un citas ieinteresētās personas valstī.

4. Ja attiecīgie ekonomiskie apstākļi būtiski mainās, Padome pēc Komisijas ieteikuma var grozīt saskaņā ar 8. panta 2. punktu pieņemto ieteikumu, ievērojot minētajā pantā noteikto procedūru. Attiecīgā gadījumā Padome attiecīgo dalībvalsti aicina iesniegt pārskatītu korektīvo pasākumu plānu un novērtē minēto pārskatīto korektīvo pasākumu plānu saskaņā ar 8. pantā noteikto procedūru.

10. pants

Korektīvo pasākumu izvērtējums

1. Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, Padome izvērtē, vai attiecīgā dalībvalsts ir veikusi ieteiktos korektīvos pasākumus, ievērojot Padomes ieteikumu, kas sniegts saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

2. Komisija savu ziņojumu dara zināmu atklātībai.

3. Padome izvērtējumu veic termiņā, kas paredzēts tās ieteikumā, kurš pieņemts saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

4. Ja Padome uzskata, ka dalībvalsts nav veikusi ieteiktos korektīvos pasākumus, tā pēc Komisijas ieteikuma pieņem lēmumu, kurā konstatē neizpildi, līdz ar ieteikumu, kurā nosaka jaunu termiņu korektīvā pasākuma veikšanai. Šādā gadījumā Padome informē Eiropadomi un dara zināmus atklātībai 9. panta 3. punktā minēto uzraudzības misiju secinājumus.

Komisijas ieteikums par neizpildes konstatēšanu ir uzskatāms par pieņemtu Padomē, ja vien tā ar kvalificētu balsu vairākumu desmit dienu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas Komisijā nav nolēmusi to noraidīt. Attiecīgā dalībvalsts var lūgt minētajā laikposmā sasaukt Padomes sanāksmi, lai nobalsotu par šo lēmumu.

5. Ja Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kas minēts 1. punktā, uzskata, ka dalībvalsts ir veikusi korektīvos pasākumus, kas ieteikti saskaņā ar 8. panta 2. punktu, tad uzskata, ka pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra tiek pareizi īstenota, un to uz laiku atliek. Tomēr uzraudzība turpinās, ievērojot termiņus, kas noteikti saskaņā ar 8. panta

2. punktu noteiktajā ieteikumā. Padome dara zināmus atklātībai iemeslus procedūras pagaidu atlikšanai un attiecīgās dalībvalsts veikto koriģējošo politikas pasākumu atzīšanai.

11. pants

Pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras izbeigšana

Padome pēc Komisijas ieteikuma atceļ ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 7., 8. vai 10. pantu, līdzko tā uzskata, ka attiecīgajā dalībvalstī vairs nepastāv pārmērīga nelīdzsvarotība, kā norādīts 7. panta 2. punktā minētajā ieteikumā. Padome nāk klajā ar publisku paziņojumu, atspoguļojot šo faktu.

12. pants

Balsošana Padomē

Attiecībā uz 7. līdz 11. pantā minētajiem pasākumiem Padome lemj, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsi, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Uzraudzības misijas

1. Komisija saskaņā ar šīs regulas mērķiem nodrošina pastāvīgu dialogu ar dalībvalstu iestādēm. Šajā nolūkā Komisija jo īpaši veic misijas ar mērķi izvērtēt ekonomisko situāciju dalībvalstī un identificēt riskus vai grūtības šīs regulas mērķu sasniegšanai.

2. Komisija var īstenot pastiprinātas uzraudzības misijas attiecībā uz dalībvalstīm, uz kurām attiecas ieteikums par pārmērīgas nelīdzsvarotības stāvokļa esamību saskaņā ar 7. panta 2. punktu, lai veiktu uzraudzību uz vietas.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts ir dalībvalsts, kuras naudas vienība ir euro vai kura piedalās VKM II, Komisija attiecīgos gadījumos var aicināt Eiropas Centrālās bankas pārstāvjus piedalīties uzraudzības misijās.

4. Komisija ziņo Padomei par 2. punktā minēto misiju rezultātiem un attiecīgā gadījumā var pieņemt lēmumu darīt savus apsvērumus zināmus atklātībai.

5. Gatavojot 2. punktā minētās misijas, Komisija attiecīgām dalībvalstīm nosūta pagaidu secinājumus, lai tās varētu izteikt komentārus.

14. pants

Dialogs par ekonomikas jautājumiem

1. Lai pastiprinātu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes, Komisijas un attiecīgā gadījumā Eiropadomes un Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmē, lai apspriestu:

- a) Padomes iesniegto informāciju par ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, ievērojot LESD 121. panta 2. punktu;
- b) Komisijas izstrādātās vispārējās norādes dalībvalstīm ikgadējā uzraudzības cikla sākumā;
- c) Eiropadomes secinājumus par ekonomikas politikas virzību Eiropas pusgada kontekstā;
- d) saskaņā ar šo regulu veiktās daudzpusējās uzraudzības rezultātus;
- e) Eiropadomes secinājumus par daudzpusējās uzraudzības virzību un rezultātiem;
- f) pārskatu par Eiropas pusgada beigās veikto daudzpusējo uzraudzību;
- g) ieteikumus, kas sagatavoti, ievērojot šīs regulas 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu un 10. panta 4. punktu.

2. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums vai lēmums saskaņā ar 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu vai 10. panta 4. punktu.

3. Padome un Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu par šīs regulas piemērošanas rezultātiem.

15. pants

Ikgadējā ziņošana

Komisija katru gadu ziņo par šīs regulas piemērošanu, ietverot rādītāju kopsavilkuma atjauninājumu, kā noteikts 4. pantā, un iesniedz savus konstatējumus Eiropas Parlamentam un Padomei Eiropas pusgada kontekstā.

16. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2014. gada 14. decembrim un turpmāk reizi piecos gados Komisija veic pārskatu par šīs regulas īstenošanu un ziņo par to.

Minētajos ziņojumos *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

- a) šīs regulas efektivitāti;
- b) progresu, kāds panākts nolūkā nodrošināt dalībvalstu ekonomikas politikas ciešāku koordinēšanu un dalībvalstu ekonomiskās darbības ilgtspējīgu konvergenci saskaņā ar LESD.

Vajadzības gadījumā minētajiem ziņojumiem pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.

2. Komisija 1. punktā minētos ziņojumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 16. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
W. SZCZUKA

PADOMES REGULA (ES) Nr. 1177/2011**(2011. gada 8. novembris),****ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

1056/2005 ⁽⁷⁾. Turklāt Padome 2005. gada 20. martā pieņēma ziņojumu "Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanas uzlabošana" ⁽⁸⁾.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 126. panta 14. punkta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Dalībvalstu ekonomikas politikas virzienu koordinēšanai Savienībā, kā paredzēts Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), būtu jāatbilst stabiliu cenu, pareizas publisko finanšu un monetārās sistēmas un ilgtspējīgas maksājumu bilances pamatprincipiem.
- (2) Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) sākotnēji ietilpa Padomes Regula (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽³⁾, Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽⁴⁾ un Eiropas padomes 1997. gada 17. jūnija Rezolūcija par Stabilitātes un izaugsmes pakta ⁽⁵⁾. Regula (EK) Nr. 1466/97 un Regula (EK) Nr. 1467/97 tika grozītas attiecīgi ar Regulu (EK) Nr. 1055/2005 ⁽⁶⁾ un Regulu (EK) Nr.

- (3) SIP pamatmērķis ir pareiza un ilgtspējīga valsts finanšu sistēma kā līdzeklis, lai nostiprinātu nosacījumus stabilām cenām un stiprai, ilgtspējīgai izaugsmei, ko veicina finanšu stabilitāte, tādējādi atbalstot Savienības mērķu sasniegšanu ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības jomā.

- (4) Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze un konstatētās kļūdas liecina par nepieciešamību Savienībā uzlabot ekonomikas pārvaldību, kurai būtu jābalstās uz valstu lielāku atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas virzieniem un stingrāku Savienības līmeņa uzraudzības sistēmu pār valstu ekonomikas politikas virzieniem.

- (5) Jāstiprina vienota ekonomikas pārvaldības sistēma, tostarp attiecībā uz budžeta uzraudzību, saskaņā ar dalībvalstu ekonomiku sasniegto augsto integrācijas līmeni Savienībā, jo īpaši eurozonā.

- (6) Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām politikas nostādņām ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības panākšanai, kurām jābūt saskaņotām citai ar citu, jo īpaši pamatojoties uz Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju, turklāt īpaša uzmanība jāpievērš iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, Eiropas pusgadam ekonomikas un budžeta politikas pastiprinātai koordinācijai, efektīvam regulējumam pārmērīga valsts budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (SIP), stabilai sistēmai makroekonomisku svārstību novēršanai un koriģēšanai, prasību minimumam attiecībā uz valstu budžeta struktūrām un uzlabotam finanšu tirgus regulējumam, un uzraudzībai, ietverot makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.

- (7) Iekšējā tirgus dinamikas panākšana un saglabāšana būtu jānoskaidro par vienu no faktoriem, kas ļaus pareizi un netraucēti darboties ekonomikas un monetārajai savienībai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 28. septembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 236, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1055/2005 (2005. gada 27. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (OV L 174, 7.7.2005., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1056/2005 (2005. gada 27. jūnijs), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (OV L 174, 7.7.2005., 5. lpp.).

⁽⁸⁾ Skatīt dok. 7423/05 <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=lv>.

- (8) SIP un ekonomikas pārvaldības sistēmai kopumā vajadzētu papildināt un atbalstīt Savienības stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai. Savstarpējām dažādu instrumentu saiknēm nebūtu jāsekmē atkāpes no SIP noteikumiem.
- (9) Ekonomikas pārvaldības uzlabošanai būtu jāietver Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un agrīnāka iesaistīšana. Atzīstot, ka šajā dialogā Eiropas Parlamenta partneri ir atbilstīgās Savienības iestādes un to pārstāvji, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā tai dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes lēmums saskaņā ar LESD 126. panta 6. punktu, Padomes ieteikums saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu, pieprasījumi saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu vai lēmums saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu. Dalībvalstu līdzdalība šādā viedokļu apmaiņā ir brīvprātīga.
- (10) Komisijai būtu jāpiešķir lielāka loma pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu novērtējumu, uzraudzību, apmeklējumiem uz vietas, ieteikumiem un brīdinājumiem.
- (11) Piemērojot šo regulu, Padomei un Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāņem vērā visi būtiskie faktori un attiecīgo dalībvalstu ekonomikas un budžeta situācija.
- (12) Būtu jāstiprina budžeta disciplīnas noteikumi, jo īpaši piešķirot nozīmīgāku lomu budžeta parāda līmenim un attīstībai un vispārējai ilgtspējai. Būtu jānostiprina arī mehānismi, ar kuriem nodrošina atbilstību šiem noteikumiem un to izpildi.
- (13) Ieviešot pašreizējo pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, pamatojoties gan uz budžeta deficīta, gan parāda kritēriju, jānosaka skaitlisks rādītājs, kurā ņemts vērā ekonomikas cikls, lai, pamatojoties uz to, novērtētu, vai valsts parāda attiecība pret iekšzemes kopproduktu (IKP) pietiekami samazinās un pietiekami strauji tuvojas atsaucēs vērtībai.
- Būtu jānosaka pārejas laiks, lai dalībvalstis, kurās šīs regulas pieņemšanas dienā pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, varētu pielāgot savu politiku, ņemot vērā skaitlisko parāda samazināšanas rādītāju. Tas būtu jāpiemēro arī dalībvalstīs, uz kurām attiecas kāda Savienības vai Starptautiskā Valūtas fonda pielāgošanās programma.
- (14) Neatbilstībai skaitliskajam rādītājam par parāda samazināšanos nevajadzētu būt pietiekamam kritērijam, lai noteiktu, ka pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, jo būtu jāņem vērā visu to attiecīgo faktoru kopums, kas minēti Komisijas ziņojumā atbilstīgi LESD 126. panta 3. punktam. Konkrēti, izvērtējums par cikliskuma un atlikumu un plūsmu korekciju sastāva ietekmi uz parāda attīstību var būt pietiekams rādītājs, lai izvairītos no tā, ka pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu konstatē, pamatojoties uz parāda kritēriju.
- (15) Nosakot, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, un šajā nolūkā izmantojot deficīta kritēriju un tā veidošanos, jāņem vērā visu attiecīgo faktoru kopums, kas minēti Komisijas ziņojumā atbilstīgi LESD 126. panta 3. punktam, ja valsts parāds attiecībā pret IKP nepārsniedz atsaucēs vērtību.
- (16) Starp atbilstīgajiem faktoriem ņemot vērā sistēmiskas pensiju reformas, galvenokārt būtu jāapsver, vai minētās reformas pastiprina vispārējās pensiju sistēmas stabilitāti ilgtermiņā, vienlaikus neradot apdraudējumus budžeta stāvoklim vidējā termiņā.
- (17) Komisijas ziņojumā atbilstīgi LESD 126. panta 3. punktam pienācīgi būtu jāņem vērā valsts budžeta struktūru kvalitāte, jo tai ir izšķirīga loma budžeta konsolidācijas un ilgtspējīgu publisko finanšu stiprināšanā. Minētajā apsvērumā būtu jāiekļauj prasību minimums, kas noteikts Padomes Direktīvā 2011/85/ES (2011. gada 8. novembris) par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām⁽¹⁾, kā arī citas vēlamās prasības attiecībā uz fiskālo disciplīnu, par kurām ir panākta vienošanās.
- (18) Lai atbalstītu uzraudzību attiecībā uz atbilstību Padomes ieteikumiem un pieprasījumiem koriģēt pārmērīga budžeta deficīta situācijas, šie konkrētie gada budžeta mērķi jānosaka atbilstīgi vēlamajam fiskālajam uzlabojumam cikliski koriģētā izteiksmē, neskaitot vienreizējos un pagaidu pasākumus. Minētajā kontekstā gada kritērijs 0,5 % no IKP būtu jāsaprot kā ikgada vidējais rādītājs.
- (19) Rīcības efektivitātes novērtējumā ir lietderīgi kā atsauci ievērot atbilstību vispārējās valsts izdevumu mērķiem kopā ar plānoto konkrēto ieņēmumu pasākumu ieviešanu.
- (20) Novērtējot nepieciešamību pagarināt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas termiņu, īpaši būtu jāņem vērā nopietnas ekonomikas lejupslīdes eurozonā vai visā Savienībā ar noteikumu, ka tas neapdraud fiskālo stabilitāti vidējā termiņā.

⁽¹⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 41. lpp.

(21) Ir lietderīgi pastiprināt LESD 126. panta 11. punktā paredzētās finanšu sankcijas, lai tās kļūtu par īstu stimulu ievērot atbilstību pieprasījumiem, kas izdoti saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu.

(22) Lai nodrošinātu, ka dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, ievēro Savienības fiskālās uzraudzības sistēmu, saskaņā ar LESD 136. pantu būtu jāizveido uz noteikumiem pamatotas sankcijas, nodrošinot godīgus, savlaicīgus un efektīvus mehānismus, kā panākt atbilstību SIP noteikumiem.

(23) Šajā regulā minētās sodanaudas ir citi ieņēmumi, kā minēts LESD 311. pantā, un būtu jāpiešķir stabilitātes mehānismiem, kas paredzēti finansiālas palīdzības sniegšanai un ko izveidojušas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, lai nodrošinātu visas eurozonas stabilitāti.

(24) Regulā (EK) Nr. 1467/97 minētajās atsauces būtu jāņem vērā jaunā pantu numerācija Līgumā par Eiropas Savienības darbību un Padomes Regulas (EK) Nr. 3605/93 ⁽¹⁾ aizstāšana ar Padomes Regulu (EK) Nr. 479/2009 (2009. gada 25. maijs) par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ⁽²⁾.

(25) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1467/97,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1467/97 ar šo groza šādi:

1) regulas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

1. Šajā regulā paredz noteikumus, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru. Pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras mērķis ir nepieļaut pārmērīgu valsts budžeta deficītu un, ja tāds rodas, veicināt tā tūlītēju koriģēšanu, saderības ar budžeta disciplīnu novērtēšanai izmantojot valsts budžeta deficīta un valsts parāda kritēriju.

2. Šajā regulā “iesaistītās dalībvalstis” ir tās dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro.”;

2) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Valsts budžeta deficīta pārsniegumu pār atsaucē vērtību uzskata par ārkārtēju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 126. panta 2. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu, ja to izraisa kādi ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tie ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai ja to iemesls ir nopietna ekonomikas lejupslīde.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Ja tā pārsniedz atsaucē vērtību, uzskata, ka valsts parāda attiecība pret iekšzemes kopproduktu (IKP) pietiekami samazinās un pietiekami strauji tuvojas atsaucē vērtībai saskaņā ar LESD 126. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ja atšķirība attiecībā pret atsaucē vērtību pēdējos trīs gados ir samazinājusies vidēji par vienu divdesmito daļu gadā, pamatojoties uz izmaiņām pēdējos trīs gados, par kuriem ir pieejami dati.

Parāda kritērija prasību uzskata par izpildītu arī tad, ja Komisijas sniegtajās budžeta prognozēs ir norādīts, ka prasītais atšķirības samazinājums notiks trīs gadu ilgā laikposmā, ietverot divus gadus pēc pēdējā gada, par kuru ir pieejami dati. Dalībvalstij, uz kuru attiecas pārmērīga budžeta deficīta procedūra 2011. gada 8. novembrī un uz trīs gadu ilgu laiku, sākot no pārmērīga budžeta deficīta koriģēšanas, parāda kritērija prasību uzskata par izpildītu, ja attiecīgā dalībvalsts gūst pietiekamas sekmes, lai panāktu atbilstību, kā konstatēts Padomes pieņemtajā atzinumā par tās stabilitātes un konverģences programmu.

Ieviešot šo parāda attiecības pielāgošanas robežvērtību, būtu jāņem vērā ekonomikas cikla ietekme uz parāda samazināšanas gaitu.”;

c) panta 3. līdz 7. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Gatavojot ziņojumu saskaņā ar LESD 126. panta 3. punktu, Komisija ņem vērā visus minētajā pantā uzskaitītos attiecīgos faktorus, ciktāl tie būtiski ietekmē

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 3605/93 (1993. gada 22. novembris) par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru (OV L 332, 31.12.1993., 7. lpp.).

⁽²⁾ OV L 145, 10.6.2009., 1. lpp.

novērtējumu par attiecīgās dalībvalsts atbilstību deficīta un parāda kritērijiem. Ziņojumā attiecīgi atspoguļo šādus faktorus:

- a) vidēja termiņa ekonomikas stāvokļa attīstība, jo īpaši potenciālā izaugsme, tostarp dažādie ieguldījumi, ko nodrošina darba, kapitāla uzkrāšanas un kopējo faktoru produktivitāte, cikliskā attīstība un privātā sektora neto uzkrājumu stāvoklis;
- b) vidēja termiņa budžeta stāvokļa attīstība, tostarp reģistri attiecībā uz koriģēšanu nolūkā sasniegt vidēja termiņa budžeta mērķi, sākotnējais budžeta līdzsvara līmenis un stāvokļa izmaiņas primāro izdevumu jomā gan attiecībā uz kārtējiem izdevumiem, gan uz kapitālieguldījumiem, politikas īstenošana saistībā ar pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanu un koriģēšanu, politikas īstenošana saistībā ar Savienības kopējās izaugsmes stratēģiju un vispārējo publisko finanšu kvalitāte, jo īpaši valsts budžeta struktūru efektivitāte;
- c) vidēja termiņa valsts parāda attīstība, tā dinamika un atmaksājamība (jo īpaši riska faktori, tostarp parāda maksājumu termiņstruktūra un parāda denominācijas valūta, atlikumu un plūsmu korekcija un tās saturs, uzkrātās rezerves un citi finanšu aktīvi; garantijas, jo īpaši saistībā ar finanšu sektoru; un jebkādas netiešas saistības, kas attiecas uz sabiedrības novecošanos, un privātā parāda lielums, ciktāl tas valstij varētu radīt netiešas saistības).

Komisija pienācīgi un precīzi ņem vērā jebkurus citus faktorus, kurus attiecīgā dalībvalsts uzskata par būtiskiem, lai pilnīgi novērtētu atbilstību deficīta un parāda kritērijiem, par ko dalībvalsts paziņojusi Padomei un Komisijai. Šajā kontekstā īpaši ņem vērā finanšu iemaksas ar mērķi veicināt starptautisko solidaritāti un Savienības politikas mērķu sasniegšanu, parādu, kas radies, dalībvalstīm savstarpēji sniedzot divpusēju un daudzpusēju atbalstu saistībā ar finanšu stabilitātes nodrošināšanu, un parādu, kas saistīts ar finanšu stabilizēšanas darbībām lielu finanšu sistēmas traucējumu gadījumā.

4. Padome un Komisija veic līdzsvarotu visu attiecīgo faktoru vispārēju novērtējumu, jo īpaši par to, cik lielā apmērā tie ietekmē deficīta un/vai parāda kritērija ievērošanas novērtējumu kā pastiprinoši vai mazinājoši faktori. Ja, novērtējot atbilstību pēc budžeta deficīta kritērija, valsts parāda attiecība pret IKP pārsniedz atsaucē vērtību, tad, lemjot par to, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts saskaņā ar LESD 126. panta 4., 5. un 6. punktu, šie faktori jāņem vērā tikai tad, ja vien-

laikus ir pilnīgi izpildīti divi pamatprincipa nosacījumi – ka pirms šo attiecīgo faktoru ņemšanas vērā vispārējās valdības budžeta deficīts saglabājas tuvu atsaucē vērtībai un ka atsaucē vērtība tiek pārsniegta tikai īslaicīgi.

Tomēr, lemjot par to, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, minētos faktorus ņem vērā, novērtējot atbilstību, pamatojoties uz parāda kritēriju.

5. Novērtējot atbilstību budžeta deficīta un parāda kritērijiem un īstenojot turpmākus pasākumus saistībā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, Komisija un Padome pienācīgi ņem vērā pensiju reformu īstenošanu, ar ko ievieš vairāku pīlāru sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnīgi finansēts pensiju līmenis, kā arī ar valsts pārvaldīto līmeni saistītās neto izmaksas. Jo īpaši ņem vērā ar reformu izveidotās vispārējās pensiju sistēmas iezīmes, proti, vai tā pastiprina stabilitāti ilgtermiņā, vienlaikus neradot apdraudējumus budžeta stāvoklim vidēja termiņā.

6. Ja Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar LESD 126. panta 6. punktu, ir pieņēmusi lēmumu par to, ka dalībvalstī pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, Padome un Komisija, veicot turpmākos minētajā LESD pantā paredzētos procedūras posmus, ņem vērā būtiskos faktorus, kas minēti 3. punktā, jo tie ietekmē situāciju attiecīgajā dalībvalstī, tostarp ievērojot šīs regulas 3. panta 5. punktu un 5. panta 2. punktu, ar kuriem nosaka pārmērīga budžeta deficīta novēršanas termiņu un vajadzības gadījumā paredz minētā termiņa pagarināšanu. Minētos būtiskos faktorus tomēr neņem vērā, pieņemot Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 126. panta 12. punktu par dažu vai visu to lēmumu atcelšanu, ko tā pieņēmusi saskaņā ar LESD 126. panta 6. līdz 9. un 11. punktu.

7. Ja dalībvalsts budžeta deficīta atsaucē vērtības pārsniegums atspoguļo pensiju reformas īstenošanu, ar ko ievieš vairāku pīlāru sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnīgi finansēts pensiju līmenis, Padome un Komisija, novērtējot pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras deficīta rādītāju attīstību, ņem vērā arī reformas izmaksas tiktāl, ciktāl budžeta deficīts ievērojami nepārsniedz līmeni, ko var uzskatīt par tuvu atsaucē vērtībai, un parāda attiecība nepārsniedz atsaucē vērtību, ar noteikumu, ka tiek saglabāta vispārējā fiskālā stabilitāte. Neto izmaksas ņem vērā arī Padomes lēmumā atbilstīgi LESD 126. panta 12. punktam par dažu vai visu tās lēmumu atcelšanu saskaņā ar LESD 126. panta 6. līdz 9. punktu un 11. punktu, ja budžeta deficīts ir ievērojami un pastāvīgi pazeminājies un ir sasniedzis līmeni, kas tuvojas atsaucē vērtībai.”;

3) iekļauj šādu iedaļu:

“1.A IEDAĻA

DIALOGS EKONOMIKAS JOMĀ

2.a pants

1. Lai uzlabotu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta atbildīgā komiteja var uzaicināt Padomes, Komisijas un vajadzības gadījumā arī Eiropas Padomes vai Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmē, lai apspriestu Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 126. panta 6. punktu, Padomes ieteikumu saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu, pieprasījumus saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu vai Padomes lēmumus saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu.

Parasti sagaidāms, ka Padome ievēro Komisijas ierosinājumus un ieteikumus vai arī izskaidro savu nostāju publiski.

Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju dalībvalstij, uz kuru attiecas šādi lēmumi, ieteikumi vai pieprasījumi, piedalīties viedokļu apmaiņā.

2. Padome un Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu par šīs regulas piemērošanu.”;

4) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Pilnīgi ņemot vērā 1. punktā minēto atzinumu, Komisija, ja tā uzskata, ka pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, nosūta atzinumu un ieteikumu Padomei saskaņā ar LESD 126. panta 5. un 6. punktu un informē par to Eiropas Parlamentu.”;

b) panta 3. punktā atsauci “Regulas (EK) Nr. 3605/93 4. panta 2. un 3. punktā” aizstāj ar atsauci “Regulas (EK) Nr. 479/2009 3. panta 2. un 3. punktā”;

c) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4. Padomes ieteikums, ko tā iesniedz saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu, paredz maksimāli sešu mēnešu termiņu, kurā attiecīgajai dalībvalstij efektīvi jārikojas. Ja situācija ir nopietna, termiņu, kādā efektīvi jārikojas, var samazināt uz trim mēnešiem. Padomes ieteikums arī nosaka termiņu pārmērīgā budžeta deficīta novēršanai, kas ir pilnībā novērsts nākamajā gadā pēc tā konstatēšanas, ja vien nepastāv īpaši apstākļi. Padome savā ieteikumā pieprasa, lai dalībvalsts sasniegtu gada budžeta mērķus, kas, pamatojoties uz prognozi, kura izmantota ieteikuma sagatavošanai, tās cikliski korigēto bilanci gadā uzlabo par vismaz 0,5 % no IKP, neskaitot vienreizējos un citus īslaicīgus pasākumus, lai tādējādi nodrošinātu pārmērīga budžeta deficīta korekciju ieteikumā norādītajā termiņā.

4.a Saskaņā ar 4. punktā paredzēto termiņu attiecīgā dalībvalsts ziņo Padomei un Komisijai par rīcību, ko tā veikusi, pildot Padomes ieteikumu atbilstīgi LESD 126. panta 7. punktam. Ziņojumā ietver valsts izdevumu un ieņēmumu mērķus un diskrecionāro pasākumu mērķus gan izdevumu, gan ieņēmumu jomā atbilstīgi Padomes ieteikumam, kā arī informāciju par veiktajiem pasākumiem un paredzēto pasākumu veidu mērķu sasniegšanai. Dalībvalsts ziņojumu dara publiski pieejamu.

5. Ja ir veikta efektīva rīcība, lai izpildītu ieteikumu, kas izdots saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu, un ja pēc minētā ieteikuma pieņemšanas norisinās negaidīti nelabvēlīgi ekonomikas notikumi, kas lielā mērā negatīvi ietekmē valsts finanses, tad Padome, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, var nolemt pieņemt pārskatītu ieteikumu, kas izdots saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu. Ar pārskatīto ieteikumu, ņemot vērā attiecīgos šīs regulas 2. panta 3. punktā minētos faktoros, jo īpaši var pagarināt budžeta deficīta korekcijas termiņu – parasti par vienu gadu. Padome izvērtē negaidītu un ekonomikai negatīvu notikumu esamību, kuriem ir ļoti negatīva ietekme uz valsts finansēm, salīdzinājumā ar ekonomikas prognozēm savā ieteikumā. Ja notiek nopietna ekonomikas lejupslīde eurozonā vai visā Savienībā, Padome pēc Komisijas ieteikuma var arī izlemt pieņemt pārskatītu ieteikumu atbilstīgi LESD 126. panta 7. punktam, ar nosacījumu, ka tas neapdraud fiskālo stabilitāti vidējā termiņā.”;

5) regulas 4. pantu 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Jebkuru Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 126. panta 8. punktu darīt zināmus atklātībai tās ieteikumus, ja tiek konstatēts, ka nav veikta nekāda efektīva rīcība, pieņem, tiklīdz ir beidzies termiņš, kas noteikts saskaņā ar šīs regulas 3. panta 4. punktu.

2. Padome, izvērtējot to, vai ieteikumiem, ko tā izdevusi saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu, ir sekojusi efektīva rīcība, savu lēmumu balsta uz attiecīgās dalībvalsts iesniegto ziņojumu atbilstīgi šīs regulas 3. panta 4.a punktam un uz tā piemērošanu, kā arī citiem attiecīgās dalībvalsts valdības publiski paziņotiem lēmumiem.

Ja Padome saskaņā ar LESD 126. panta 8. punktu konstatē, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi efektīvu rīcību, tā par to attiecīgi ziņo Eiropadomei.”;

6) regulas 5. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Jebkādu Padomes lēmumu pieprasīt, lai attiecīgā iesaistītā dalībvalsts veic deficīta samazināšanas pasākumus saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu, Padome pieņem divu mēnešu laikā pēc Padomes lēmuma, kurā tā konstatē, ka nav veikta efektīva rīcība saskaņā ar LESD 126. panta 8. punktu. Šādā pieprasījumā Padome prasa, lai dalībvalsts sasniedz gada budžeta mērķus, kas, pamatojoties uz prognozi, kura izmantota pieprasījuma sagatavošanai, tās cikliski koriģēto bilanci gadā uzlabo par vismaz 0,5 % no IKP, neskaitot vienreizējos un citus īslaicīgus pasākumus, lai tādējādi nodrošinātu pārmērīga budžeta deficīta korekciju pieprasījumā norādītajā termiņā. Padome norāda arī pasākumus, lai veicinātu minēto mērķu sasniegšanu.

1.a Pēc Padomes pieprasījuma saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu attiecīgā dalībvalsts ziņo Padomei un Komisijai par rīcību, kas veikta, reaģējot uz to. Ziņojumā ietver valsts izdevumu un ieņēmumu mērķus un diskrecionāro pasākumu mērķus gan izdevumu, gan ieņēmumu jomā, kā arī informāciju par rīcībām, kas veiktas, reaģējot uz konkrētajiem Padomes ieteikumiem, lai Padome vajadzības gadījumā varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar šīs regulas 6. panta 2. punktu. Dalībvalsts ziņojumu dara pieejamu atklātībai.

2. Ja ir veikta efektīva rīcība atbilstīgi pieprasījumam saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu un ja pēc minētā pieprasījuma pieņemšanas norisinās negaidīti nelabvēlīgi ekonomikas notikumi, kas lielā mērā negatīvi ietekmē valsts finanses, tad Padome, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, var nolemt pieņemt pārskatītu pieprasījumu saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu. Ar pārskatīto pieprasījumu, ņemot vērā attiecīgos šīs regulas 2. panta 3. punktā minētos faktorus, jo īpaši var pagarināt budžeta deficīta korekcijas termiņu, parasti par vienu gadu. Padome izvērtē negaidītu un ekonomikai negatīvu notikumu esamību, kuriem ir ļoti negatīva ietekme uz valsts finansēm, salīdzinājumā ar ekonomikas prognozēm savā pieprasījumā. Ja notiek nopietna ekonomikas lejupslide

eurozonā vai visā Savienībā, Padome pēc Komisijas ieteikuma var arī izlemt pieņemt pārskatītu pieprasījumu atbilstīgi LESD 126. panta 9. punktam, ar nosacījumu, ka tas neapdraud fiskālo stabilitāti vidējā termiņā.”;

7) regulas 6. līdz 8. pantu aizstāj ar šādiem:

“6. pants

1. Padome, izvērtējot to, vai pieprasījumam, ko tā izdevusi saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu, ir sekojusi efektīva rīcība, savu lēmumu balsta uz attiecīgās dalībvalsts iesniegto ziņojumu atbilstīgi šīs regulas 5. panta 1.a punktam un uz tā piemērošanu, kā arī citiem attiecīgās dalībvalsts valdības publiski paziņotiem lēmumiem. Nem vērā rezultātu, kas iegūts saskaņā ar šīs regulas 10.a pantu veiktajā Komisijas uzraudzības misijā.

2. Gadījumos, kad ir izpildīti LESD 126. panta 11. punkta piemērošanas nosacījumi, Padome piemēro sankcijas saskaņā ar minēto pantu. Jebkuru šādu lēmumu pieņem ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc Padomes lēmuma saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu pieprasīt, lai attiecīgā iesaistītā dalībvalsts veic pasākumus.

7. pants

Ja iesaistītā dalībvalsts nerīkojas atbilstīgi attiecīgajiem Padomes aktiem, kas pieņemti saskaņā ar LESD 126. panta 7. un 9. punktu, Padome lēmumu saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu piemērot sankcijas parasti pieņem 16 mēnešu laikā pēc paziņošanas termiņu beigām, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 479/2009 3. panta 2. un 3. punktā. Ja piemēro šīs regulas 3. panta 5. punktu vai 5. panta 2. punktu, attiecīgi pielāgo 16 mēnešu termiņu. Paātrinātu procedūru izmanto tiši iepļānota deficīta gadījumā, ko Padome uzskata par pārmērīgu.

8. pants

Jebkuru Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu pastiprināt sankcijas pieņem ne vēlāk kā divus mēnešus pēc ziņojumu iesniegšanas datumiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 479/2009. Jebkuru Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 126. panta 12. punktu atcelt dažus vai visus savus lēmumus pieņem pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā divus mēnešus no ziņojumu iesniegšanas datumiem, ievērojot Regulu (EK) Nr. 479/2009.”;

8) regulas 9. panta 3. punktā atsauci “6. panta” aizstāj ar atsauci “6. panta 2. punkta”;

9) regulas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“1. Padome un Komisija regulāri uzrauga rīcības īstenošanu, ko veic.”;

b) panta 3. punktā atsauci “Regulu (EK) Nr. 3605/93” aizstāj ar atsauci “Regulu (EK) Nr. 479/2009”;

10) pievieno šādu pantu:

“10.a pants

1. Komisija saskaņā ar šīs regulas mērķiem nodrošina pastāvīgu dialogu ar dalībvalstu iestādēm. Šajā sakarā Komisija jo īpaši veic misijas, lai izvērtētu faktisko ekonomisko situāciju dalībvalstī un konstatētu jebkādas ar šīs regulas mērķu izpildi saistītos riskus vai grūtības.

2. Pastiprināti var uzraudzīt dalībvalstis, uz kurām attiecas ieteikumi un pieprasījumi, kas izdoti pēc atbilstīgi LESD 126. panta 8. punktam pieņemtā lēmuma, un lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu nolūkā veikt uzraudzību uz vietas. Attiecīgās dalībvalstis sniedz visu informāciju, kas nepieciešama uzraudzības misijas sagatavošanai un norisei.

3. Komisija attiecīgos gadījumos var aicināt Eiropas Centrālās bankas pārstāvjus piedalīties uzraudzības misijās dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro vai kuras ir iesaistītas 2006. gada 16. marta Līgumā starp Eiropas Centrālo banku un ārpus eurozonas dalībvalstu centrālajām bankām, ar ko nosaka ekonomikas un monetārās savienības trešā posma valūtas kursa mehānisma darbības procedūras (*) (VKM II).

4. Komisija ziņo Padomei par 2. punktā minētās misijas rezultātiem un var pieņemt lēmumu darīt savus apsvērumus zināmus atklātībai.

5. Organizējot 2. punktā minētās uzraudzības misijas, Komisija attiecīgām dalībvalstīm nosūta pagaidu secinājumus, lai tās varētu izteikt komentārus;

(*) OV C 73, 25.3.2006., 21. lpp.”;

11) regulas 11. un 12. pantu aizstāj ar šādiem:

“11. pants

Ja Padome saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu nolemj piemērot sankcijas iesaistītajai dalībvalstij, tā parasti pieprasa sodanaudu. Padome var nolemt papildināt šādu sodanaudu ar citiem pasākumiem, kas paredzēti LESD 126. panta 11. punktā.

12. pants

1. Sodanaudas summu nosaka nemainīgs komponents, kas līdzinās 0,2 % no IKP, un mainīgs komponents. Mainīgais komponents ir vienāds ar vienu desmitdaļu no absolūtās vērtības bilancei starp budžeta deficītu procentos no IKP iepriekšējā gadā un valsts bilances atsaucē vērtību vai – ja neatbilstība budžeta disciplīnai ietver parāda kritēriju – valsts bilanci procentos no IKP, ko būtu vajadzējis sasniegt tajā pašā gadā atbilstīgi pieprasījumam saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu.

2. Katru gadu, kas seko gadam, kurā piemērota sodanauda, kamēr lēmums par to, ka pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, nav atcelts, Padome izvērtē, vai attiecīgā iesaistītā dalībvalsts ir rīkojusies efektīvi, reaģējot uz Padomes pieprasījumu saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu. Šajā ikgadējā novērtējumā Padome saskaņā ar LESD 126. panta 11. punktu nolemj pastiprināt sankcijas, izņemot, ja attiecīgā iesaistītā dalībvalsts ir izpildījusi Padomes pieprasījumu. Ja Padome nolemj pieprasīt papildu sodanaudu, to aprēķina tāpat kā 1. punktā minēto sodanaudas mainīgo komponentu.

3. Neviena atsevišķa 1. un 2. punktā minētā sodanauda nepārsniedz 0,5 % no IKP.”;

12) regulas 13. pantu dzēš un atsauci uz to 15. pantā aizstāj ar atsauci “12. pantu”;

13) regulas 16. pantu aizstāj ar šādu:

“16. pants

Sodanaudas, kas minētas 12. pantā, ir uzskatāmas par citiem ieņēmumiem, kā minēts LESD 311. pantā, un tos piešķir Eiropas finanšu stabilitātes instrumentam. Kad iesaistītās dalībvalstis izveido citu stabilitātes mehānismu finansiālās palīdzības sniegšanai, lai nodrošinātu stabilitāti visā eurozonā, minēto sodanaudu summas piešķir minētajam mehānismam.”;

14) pievieno šādu pantu:

“17.a pants

1. Līdz 2014. gada 14. decembrim un turpmāk reizi piecos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Minētajā ziņojumā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

a) šīs regulas efektivitāti;

b) progresu, kas panākts, lai nodrošinātu dalībvalstu ekonomikas politikas virzienu ciešāku koordinēšanu un stabilu ekonomiskās darbības konvergenci saskaņā ar LESD.

2. Vajadzības gadījumā 1. punktā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.

3. Ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.”;

15) Regulā (EK) Nr. 1467/97 visas atsaucē uz Līguma 104. pantu aizstāj ar atsaucēm uz LESD 126. pantu.

16) Pielikuma 2. punkta I slejā atsaucē “Padomes Regulas (EK) Nr. 3605/93 4. panta 2. un 3. punktā” aizstāj ar atsaucēm “Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2009 3. panta 2. un 3. punktā”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 8. novembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

J. VINCENT-ROSTOWSKI

II

(Nelegislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2011/85/ES

(2011. gada 8. novembris)

par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 126. panta 14. punkta trešo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ir jāizmanto pieredze, kas gūta ekonomiskās un monetārās savienības pirmajā desmitgadē. Nesenās ekonomiskās norises ir radījušas jaunus pārbaudījumus fiskālās politikas īstenošanai visā Savienībā un īpaši uzsverušas nepieciešamību stiprināt valstu atbildību un nepieciešamību pēc vienotām prasībām attiecībā uz normām un procedūrām, kas veido dalībvalstu budžeta struktūras. Īpaši ir nepieciešams precizēt, kas valstu iestādēm jā dara, lai ievērotu noteikumus, kuri paredzēti Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienotajā Protokolā (Nr. 12) par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, un jo īpaši tā 3. pantu.
- (2) Dalībvalstu valdības un valdību apakšnozares uztur publiskās uzskaites sistēmas, kas ietver tādas sastāvdaļas kā grāmatvedība, iekšējā kontrole, finanšu pārskatu sagatavošana un revīzija. Minētās sistēmas būtu jānodala no statistikas datiem, kas attiecas uz valsts finanšu rezultātiem.

tiem un iegūti, izmantojot statistikas metodoloģiju, un no prognozēm vai budžeta darbībām, kas attiecas uz valsts finansēm nākotnē.

- (3) Pilnīga un uzticama publiskās uzskaites prakse visām vispārējās valdības apakšnozarēm ir priekšnosacījums tam, lai sagatavotu labas kvalitātes statistiku, kas ir salīdzināma starp dalībvalstīm. Iekšējai kontrolei būtu jānodrošina spēkā esošo noteikumu izpilde vispārējās valdības apakšnozarēs kopumā. Neatkarīgai revīzijai, ko veikušas publiskas iestādes, tādas kā Revīzijas palāta vai revīzijas privātstruktūras, būtu jāveicina starptautiskās paraugprakses pielietojums.
- (4) Fiskālo datu pieejamība ir būtiska Savienības budžeta uzraudzības sistēmas pienācīgai darbībai. Savlaicīgu un uzticamu fiskālo datu regulāra pieejamība ir pamats pienācīgai un savlaicīgai uzraudzībai, kas savukārt ļauj operatīvi rīkoties negaidītu budžeta norišu gadījumā. Fiskālo datu kvalitātes nodrošināšanas būtisks aspekts ir pārredzamība, kam jāietver šādu datu regulāra publiska pieejamība.
- (5) Attiecībā uz statistiku Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku ⁽³⁾ radīja tiesisko pamatu Eiropas statistikas sagatavošanai, lai formulētu, piemērotu, uzraudzītu un novērtētu Savienības politiku. Šī regula noteica arī Eiropas statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas principus: profesionāla neatkarība, taisnīgums, objektivitāte, ticamība, statistiskā konfidencialitāte un izmaksu lietderība, precīzi definējot katru no šiem principiem. Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 479/2009 (2009. gada 25. maijs) par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ⁽⁴⁾, tika stiprinātas Komisijas pilnvaras pārbaudīt statistikas datus, ko izmanto pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 28. septembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 145, 10.6.2009., 1. lpp.

- (6) Protokolā (Nr. 12) par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru "valdības", "deficīta" un "ieguldījuma" definīcijas ir noteiktas, atsaucoties uz Eiropas integrēto ekonomisko norēķinu sistēmu (ENS), kas aizstāta ar Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā (pieņemta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2223/96 (1996. gada 25. jūnijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā ⁽¹⁾) (EKS 95).
- (7) EKS 95 datu pieejamībai un kvalitātei ir būtiska nozīme Savienības fiskālās uzraudzības sistēmas pienācīgas darbības nodrošināšanā. EKS 95 ir atkarīga no informācijas, ko sniedz, balstoties uz uzkrājumiem. Tomēr šī uzkrājumu fiskālā statistika ir atkarīga no skaidras naudas datu vai to ekvivalenta iepriekšējās apkopošanas. Tiem var būt svarīga nozīme savlaicīgas budžeta uzraudzības stiprināšanā, lai varētu novērst nozīmīgu budžeta kļūdu novēlotu atklāšanu. Skaidras naudas datu laika rindu pieejamība par budžeta norisēm var atklāt tendences, kam vajadzīga ciešāka uzraudzība. Publicējamajiem fiskālajiem datiem, kas balstīti uz skaidru naudu (vai ekvivalentiem skaitļiem no publiskās uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami), būtu jāietver vismaz kopējā bilance, kopējie ieņēmumi un kopējie izdevumi. Pamatotos gadījumos, piemēram, ja ir liels skaits vietējās valdības struktūru, datu savlaicīga publicēšana varētu balstīties uz piemērotām novērtēšanas metodēm, kuru pamatā ir struktūru paraugs, un turpmāku pārskatīšanu, izmantojot pilnīgus datus.
- (8) Neobjektīvas un nereālas makroekonomiskās un budžeta prognozes var būtiski kaitēt fiskālās plānošanas efektivitātei un tādējādi apdraudēt apņemšanos ievērot budžeta disciplīnu, bet prognozēšanas metodoloģiju pārredzamība un apspriešana var būtiski palielināt fiskālajai plānošanai izmantoto makroekonomisko un budžeta prognožu kvalitāti.
- (9) Svarīgs aspekts, lai nodrošinātu reālu prognožu izmantošanu budžeta politikas īstenošanai, ir pārredzamība, kam būtu jāietver ne tikai tādu oficiālu makroekonomisku un budžeta prognožu publiska pieejamība, kas sagatavotas fiskālai plānošanai, bet arī to pamatā esošo metodoloģiju, pieņēmumu un atbilstīgu parametru publiska pieejamība.
- (10) Jūtīguma analīze un atbilstīgās budžeta prognozes, kas papildina visticamāko makrofiskālo scenāriju, ļauj analizēt galveno fiskālo mainīgo lielumu iespējamo evolūciju atbilstīgi dažādiem pieņēmumiem par izaugsmi un procentu likmēm un tādējādi būtiski samazina risku, ka budžeta disciplīnu var apdraudēt prognožu kļūdas.
- (11) Komisijas prognozes un informācija par modeļiem, kas ir to pamatā, var sniegt dalībvalstīm noderīgu kritēriju to visticamākajam makrofiskālajam scenārijam, sekmējot budžeta plānošanai izmantoto prognožu derīgumu. Tomēr apmērs, kādā dalībvalstis budžeta plānošanai izmantotās prognozes varētu salīdzināt ar Komisijas prognozēm, atšķiras atbilstīgi prognožu gatavošanas laikam un prognožu metodoloģiju un pieņēmumu salīdzināmībai. Arī citu neatkarīgu struktūru prognozes var būt noderīgi kritēriji.
- (12) Nozīmīgas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi būtu jāizklāsta un būtu jānorāda to pamatojums, jo īpaši tad, ja mainīgo lielumu pieauguma līmenis ārējos pieņēmumos būtiski atšķiras no Komisijas prognozēs ietvertajām vērtībām.
- (13) Dalībvalstu budžeti un Savienības budžets ir savstarpēji atkarīgi, tādēļ, lai palīdzētu dalībvalstīm sagatavot budžeta prognozes, Komisijai savas prognozes par Savienības izdevumiem būtu jāsniedz, pamatojoties uz daudzgadu finanšu shēmā plānoto izdevumu līmeni.
- (14) Lai atvieglotu budžeta plānošanai izmantoto prognožu sagatavošanu un noskaidrotu atšķirības starp dalībvalstu un Komisijas prognozēm, reizi gadā katrai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai apspriesties ar Komisiju par pieņēmumiem, uz kuriem pamatojoties tiek gatavotas makroekonomiskās un budžeta prognozes.
- (15) Oficiālo makroekonomisko un budžeta prognožu kvalitāti ievērojami uzlabo regulārs, objektīvs un vispusīgs izvērtējums, kura pamatā ir objektīvi kritēriji. Rūpīgs izvērtējums ietver ekonomisko pieņēmumu pārbaudi, salīdzināšanu ar citu iestāžu sagatavotajām prognozēm un iepriekšējo prognožu izvērtēšanu.
- (16) Ņemot vērā dokumentēto apliecinājumu tam, ka dalībvalstu uz noteikumiem balstītās budžeta struktūras efektīvi palielina valstu atbildību par Savienības fiskālo noteikumu izpildi un veicina budžeta disciplīnu, Savienības stiprinātās budžeta uzraudzības sistēmas stūrakmenim vajadzētu būt stingrām skaitliskām fiskālajām normām, kas ir specifiskas katrai valstij un kas atbilst Savienības līmenī noteiktajiem budžeta mērķiem. Stingrām skaitliskām fiskālajām normām būtu jāietver labi izstrādātas

⁽¹⁾ OV L 310, 30.11.1996., 1. lpp.

mērķa definīcijas un mehānismi efektīvas un laicīgas uzraudzības veikšanai. Minētajām normām būtu jābalstās uz uzticamu un neatkarīgu analīzi, ko veic neatkarīgas struktūras vai struktūras, kam nodrošināta funkcionāla neatkarība no dalībvalstu budžeta iestādēm. Turklāt politikas pieredze rāda, ka, lai skaitliskas fiskālās normas būtu efektīvas, par to neievērošanu ir jāsašķiras ar attiecīgām sekām, pat ja tās skar tikai reputāciju.

(17) Ņemot vērā to, ka, pamatojoties uz Protokolu (Nr. 15) par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, kas pievienots LESD, atsaucies vērtības, kas minētas Protokolā (Nr. 12) par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kurš pievienots minētajiem Līgumiem, nav tieši piemērojamas Apvienotajai Karalistei. Pienākums ieviest skaitliskas fiskālās normas, kas efektīvi veicina atbilstību konkrētām pārmērīga budžeta deficīta atsaucies vērtībām, un ar to saistītais pienākums nodrošināt, lai daudzgadu mērķi vidēja termiņa budžeta struktūrās atbilstu šādiem noteikumiem, tāpēc nebūtu jāpiemēro Apvienotajai Karalistei.

(18) Dalībvalstīm būtu jāvairās no procikliskas fiskālās politikas, un fiskālās konsolidācijas centieniem vajadzētu būt lielākiem labu ekonomisko apstākļu laikā. Šo mērķu sasniegšanu veicina labi izstrādātas skaitliskas fiskālās normas, un tās būtu jāatspoguļo dalībvalstu tiesību aktos, kas piemērojami gada budžetam.

(19) Valstu fiskālā plānošana Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) preventīvajai un korektīvajai daļai var atbilst tikai tad, ja tajā izmanto daudzgadu perspektīvu un jo īpaši cenšas sasniegt vidēja termiņa budžeta mērķus. Vidēja termiņa budžeta struktūras ir ļoti noderīgas, lai nodrošinātu dalībvalstu budžeta struktūru atbilstību Savienības tiesību aktiem. Atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu⁽¹⁾ un Padomes Regulai (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu⁽²⁾, SIP preventīvo un korektīvo daļu nevajadzētu aplūkot izolēti.

(20) Lai gan gada budžeta tiesību aktu pieņemšana ir būtisks budžeta procesa posms, kurā dalībvalstis pieņem svarīgus budžeta lēmumus, vairākums fiskālo pasākumu ietekmē budžetu ne tikai ikgadējā budžeta ciklā, bet arī pēc tā.

Tādējādi viena gada perspektīva ir nepietiekams pamats stabilai budžeta politikai. Lai iestrādātu Savienības budžeta uzraudzības sistēmas daudzgadu budžeta perspektīvu, gada budžeta tiesību aktu plānošana būtu jābalsta uz daudzgadu fiskālo plānošanu, kas izriet no vidēja termiņa budžeta struktūras.

(21) Minētajai vidēja termiņa budžeta struktūrai būtu *inter alia* jāietver prognozes par katru būtisku izdevumu un ieņēmumu posteni budžeta gadam un pēc tā, balstoties uz nemainīgu politiku. Katrai dalībvalstij vajadzētu spēt atbilstīgi noteikt nemainīgu politiku, un minētās definīcijas būtu jādara zināmas atklātībai kopā ar attiecīgajiem pieņēmumiem, metodoloģijām un citiem atbilstīgiem parametriem.

(22) Šai direktīvai nebūtu jāliedz nevienai jaunai dalībvalstis valdībai atjaunināt savu vidēja termiņa budžeta struktūru tā, lai būtu ņemtas vērā valsts jaunās politikas prioritātes. Šajā gadījumā jaunajai valdībai būtu precīzi jānorāda atšķirības salīdzinājumā ar iepriekšējo vidēja termiņa budžeta struktūru.

(23) LESD izveidotās budžeta uzraudzības sistēmas noteikumi un jo īpaši SIP ir piemērojami vispārējai valdībai kopumā, kas ietver apakšnozaru centrālo valdību, pavalsts valdību, vietējo valdību un sociālās nodrošināšanas fondus, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2223/96.

(24) Ievērojams skaits dalībvalstu ir pieredzējušas ievērojamu fiskālo decentralizāciju, nododot budžeta pilnvaras zemāka līmeņa valdībām. Tādējādi šādu zemāka līmeņa valdību loma SIP ievērošanas nodrošināšanā ir būtiski palielināta, un īpaša uzmanība būtu pievēršama tam, lai nodrošinātu, ka uz visām vispārējās valdības apakšnozarēm tiek pienācīgi attiecināti pienākumi un procedūras, kas noteiktas valsts budžeta struktūrās, jo īpaši, bet ne tikai, minētajās dalībvalstīs.

(25) Lai efektīvi veicinātu budžeta disciplīnu un publisko finanšu stabilitāti, budžeta struktūrām vajadzētu pilnībā aptvert publiskās finanses. Tādēļ īpaša uzmanība būtu pievēršama minēto vispārējās valdības struktūru un fondu darījumiem, kuri nav daļa no kārtējiem budžetiem apakšnozaru līmenī un kuri rada tūlītēju vai vidēja termiņa ietekmi uz dalībvalstu budžeta pozīcijām. To kopējo ietekmi uz vispārējās valdības bilanci un parādiem vajadzētu aprakstīt saistībā ar gada budžeta procesiem un vidēja termiņa budžeta plāniem.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

- (26) Līdzīgi pienācīga uzmanība būtu jāpievērš arī potenciālām saistībām. Konkrētāk, potenciālas saistības ietver iespējamās saistības atkarībā no tā, vai nākotnē iestāsies kāds notikums, ko nevar droši paredzēt, vai jau pastāvošas saistības gadījumā, ja maksājums visdrīzāk nebūs jāveic vai ja nevar uzticami aplēst iespējamā maksājuma summu. Tās ietver, piemēram, attiecīgu informāciju par valdības garantijām, problēmaizdevumiem un saistībām, kas izriet no valsts uzņēmumu darbības, tostarp attiecīgā gadījumā potenciālu saistību izdevumu rašanās varbūtību un iespējamo datumu. Būtu pienācīgi jāņem vērā tirgus jutīgums.
- (27) Komisijai būtu pastāvīgi jāuzrauga šīs direktīvas īstenošana. Būtu jānosaka un jāizpilda paraugprakse saistībā ar šīs direktīvas noteikumu izpildi, kuras attiecas uz dažādiem valstu budžeta struktūru aspektiem.
- (28) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, vienotu budžeta disciplīnas ievērošanu, kā to prasa LESD, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (29) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un darīt tās zināmas atklātībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Ar šo direktīvu nosaka sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz dalībvalstu budžeta struktūru iezīmēm. Minētie noteikumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pilda pienākumus saskaņā ar LESD attiecībā uz valsts budžeta pārmērīga deficīta novēršanu.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro terminu “valdība”, “deficīts” un “ieguldījums” definīcijas, kas noteiktas 2. pantā 12. protokolā par

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kurš pievienots LES un LESD. Piemēro arī Regulas (EK) Nr. 2223/96 A pielikuma 2.70. punktā izklāstīto vispārējās valdības apakšnozaru definīciju.

Piemēro arī šādu definīciju:

“budžeta struktūra” – pasākumu, procedūru, noteikumu un iestāžu kopums, kas ir pamats vispārējās valdības budžeta politikas īstenošanai, jo īpaši:

- a) budžeta uzskaites un statistikas pārskatu sagatavošanas sistēmas;
- b) noteikumi un procedūras, kas reglamentē prognožu sagatavošanu budžeta plānošanai;
- c) skaitliskas fiskālās normas, kas specifiskas katrai valstij un kas sekmē dalībvalsts fiskālās politikas saskaņotību ar dalībvalsts attiecīgajām saistībām atbilstīgi LESD un kas izteiktas kā budžeta snieguma summārais rādītājs, piemēram, valsts budžeta deficīts, aizņemšanās, parāds vai to būtiska sastāvdaļa;
- d) budžeta procedūras, kas ietver procesuālas normas, uz kurām pamatojas visi budžeta procesa posmi;
- e) vidēja termiņa budžeta struktūras kā īpašs valstu budžeta procedūru kopums, kas fiskālās politikas veidošanu neaprobežo tikai ar ikgadējo budžeta grafiku, tostarp politikas prioritāšu un vidēja termiņa budžeta mērķu noteikšana;
- f) neatkarīgas uzraudzības un analīzes pasākumi, lai veicinātu budžeta procesa sastāvdaļu pārredzamību;
- g) mehānismi un noteikumi, kas reglamentē fiskālās attiecības starp publiskām iestādēm dažādās vispārējās valdības apakšnozarēs.

II NODAĻA

UZSKAITE UN STATISTIKA

3. pants

1. Attiecībā uz to publiskās uzskaites sistēmām dalībvalstīm ir tādas publiskās uzskaites sistēmas, kas vispusīgi un konsekventi aptver visas vispārējās valdības apakšnozares un iekļauj informāciju, lai iegūtu kopsavilkuma datus uz EKS 95 standarta balstītu datu sagatavošanai. Šīs publiskās uzskaites sistēmas ir pakļautas iekšējai kontrolei un neatkarīgai revīzijai.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka laicīgi un regulāri ir publiski pieejami fiskālie dati par visām vispārējās valdības apakšnozārēm, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2223/96. Konkrēti, dalībvalstis publicē:

a) fiskālos datus, kas balstīti uz skaidru naudu (vai ekvivalentus skaitļus no publiskās uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami), ar šādiem intervāliem:

— reizi mēnesī par centrālo valdību, pavalsts valdību un sociālā nodrošinājuma apakšnozārēm līdz nākamā mēneša beigām, un

— reizi ceturksnī par vietējās valdības apakšnozari līdz nākamā ceturkšņa beigām;

b) detalizētu saskaņošanas tabulu, kurā parādīta metodoloģija pārejai no datiem, kas balstīti uz skaidru naudu (vai ekvivalentiem skaitļiem no publiskās uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami), uz datiem, kas balstīti uz EKS 95 standartu.

III NODAĻA

PROGNOZES

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka fiskālās plānošanas pamatā ir reālas makroekonomiskās un budžeta prognozes, izmantojot visaktuālāko informāciju. Budžeta plānošanas pamatā liek vistīcāmāko makrofiskālo scenāriju vai piesardzīgāku scenāriju. Makroekonomiskās un budžeta prognozes salīdzina ar visaktuālākajām Komisijas prognozēm un vajadzības gadījumā ar citu neatkarīgu struktūru prognozēm. Nozīmīgas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi izklāsta, norādot pamatojumu, jo īpaši tad, ja mainīgo lielumu pieauguma līmenis ārējos pieņēmumos būtiski atšķiras no Komisijas prognozēs ietvertajām vērtībām.

2. Komisija dara zināmu atklātībai metodoloģiju, pieņēmumus un attiecīgos parametrus, kas ir tās makroekonomisko un budžeta prognožu pamatā.

3. Lai palīdzētu dalībvalstīm sagatavot budžeta prognozes, prognozes par Savienības izdevumiem Komisija sniedz, pamatojoties uz daudzgadu finanšu shēmā plānoto izdevumu līmeni.

4. Veicot jutīguma analīzi, makroekonomiskajās un budžeta prognozēs izpēta galveno fiskālo mainīgo lielumu liknes atkarībā no dažādiem pieņēmumiem par izaugsmi un procentu likmēm. Makroekonomiskajām un budžeta prognozēm izmantoto alternatīvo pieņēmumu klāstu nosaka pēc iepriekšējo prognožu rezultātiem un cenšas ņemt vērā attiecīgos riska scenārijus.

5. Dalībvalstis norāda konkrētu iestādi, kas ir atbildīga par makroekonomisko un budžeta prognožu sagatavošanu, un dara zināmus atklātībai oficiālās makroekonomiskās un budžeta prognozes, kuras sagatavotas fiskālajai plānošanai, tostarp šo prognožu pamatā esošo metodoloģiju, pieņēmumus un attiecīgos parametrus. Vismaz reizi gadā dalībvalstis un Komisija rīko tehnisku dialogu par pieņēmumiem, uz kuriem pamatojoties tiek gatavotas makroekonomiskās un budžeta prognozes.

6. Par fiskālajai plānošanai izmantotām makroekonomiskajām un budžeta prognozēm veic regulāru, objektīvu un vispusīgu izvērtējumu, kura pamatā ir objektīvi kritēriji, tostarp *ex post* izvērtējumu. Minētā izvērtējuma rezultātus dara zināmus atklātībai un attiecīgi ņem vērā, sagatavojot turpmākās makroekonomiskās un budžeta prognozes. Ja izvērtēšanas rezultātā tiek konstatēta būtiska novirze, kas ietekmē makroekonomiskās prognozes attiecībā uz vismaz četrus secīgu gadu laikposmu, attiecīgā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus un dara tos zināmus atklātībai.

7. Komisija (Eurostat) reizi trijos mēnešos publicē dalībvalstu parāda un deficīta līmeņu rādītājus.

IV NODAĻA

SKAITLISKAS FISKĀLĀS NORMAS

5. pants

Katrai dalībvalstij ir skaitliskas fiskālās normas, kas ir tai specifiskas un kas efektīvi veicina to, ka daudzgadu perspektīvā vispārējā valdība kopumā pilda savus pienākumus budžeta politikas jomā, kuri izriet no LESD. Šādas normas jo īpaši veicina:

a) atbilstību budžeta deficīta un parāda atsauces vērtībām, kas noteiktas saskaņā ar LESD;

b) daudzgadu fiskālās plānošanas pieņemšanu, tostarp attiecībā uz dalībvalstu vidēja termiņa budžeta mērķiem.

6. pants

1. Neskarot LESD noteikumus par Savienības budžeta uzraudzības sistēmu, skaitliskajās fiskālajās normās, kas specifiskas katrai valstij, precīzi norāda šādus aspektus:

a) mērķus un normu darbības jomu;

b) šādu normu izpildes efektīvu un laikus īstenotu uzraudzību, kas balstās uz uzticamu un neatkarīgu analīzi, kuru veic neatkarīgas struktūras vai struktūras, kam nodrošināta funkcionāla neatkarība no dalībvalstu budžeta iestādēm;

c) sekas normu neievērošanas gadījumā.

2. Ja skaitliskas fiskālās normas ietver atkāpšanās klauzulas, šādās klauzulās izklāsta ierobežotu skaitu īpašu apstākļu, kuros dalībvalstu pienākumiem, kas izriet no LESD budžeta politikas jomā, ir atļauta normas pagaidu neievērošana, kā arī stingras procedūras, kas šādā gadījumā tiek piemērotas.

7. pants

Dalībvalstu gada budžeta tiesību aktos ir norādītas spēkā esošās skaitliskās fiskālās normas, kas ir specifiskas katrai valstij.

8. pants

Direktīvas 5. līdz 7. pantu nepiemēro Apvienotajai Karalistei.

V NODAĻA

VIDĒJA TERMIŅA BUDŽETA STRUKTŪRAS

9. pants

1. Dalībvalstis izveido ticamu, efektīvu vidēja termiņa budžeta struktūru, kas paredz pieņemt fiskālo plānošanu vismaz trim gadiem, lai nodrošinātu, ka valsts fiskālā plānošana atbilst daudzgadu fiskālās plānošanas perspektīvai.

2. Vidēja termiņa budžeta struktūras ietver procedūras, kas paredzētas, lai noteiktu:

- a) vispusīgus un pārskatāmus daudzgadu budžeta mērķus, kas izteikti kā vispārējās valdības budžeta deficīts, parāds un jebkāds cits summārs fiskālais rādītājs (piemēram, izdevumi), nodrošinot, ka tie atbilst visām spēkā esošām skaitliskām fiskālajām normām, kas paredzētas IV nodaļā;
- b) prognozes par katru būtisku vispārējās valdības izdevumu un ieņēmumu posteni ar sīkākām precizējumiem attiecībā uz centrālās valdības un sociālā nodrošinājuma līmeni budžeta gadam un pēc tā, balstoties uz nemainīgu politiku;
- c) aprakstu par paredzēto vidēja termiņa politiku, kas ietekmē vispārējās valdības finanses, ar iedalījumu pa būtiskajiem ieņēmumu un izdevumu posteņiem, parādot, kā tiek panākta korekcija vidēja termiņa budžeta mērķu virzienā, salīdzinot ar prognozēm nemainīgas politikas apstākļos;
- d) izvērtējumu tam, kā šī paredzētā politika, ņemot vērā tās tiešu ilgtermiņa ietekmi uz vispārējās valdības finansēm, varētu iespaidot publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti.

3. Prognozes, kas veiktas vidēja termiņa budžeta struktūru satvarā, balsta uz reālām makroekonomiskām un budžeta prognozēm saskaņā ar III nodaļu.

10. pants

Gada budžeta tiesību akti atbilst vidēja termiņa budžeta struktūras noteikumiem. Konkrētāk, gada budžeta sagatavošanas pamats ir ieņēmumu un izdevumu prognozes un prioritātes, kas izriet no 9. panta 2. punktā minētās vidēja termiņa budžeta struktūras. Pienācīgi izskaidro jebkuru atkāpi no minētajiem noteikumiem.

11. pants

Neviens noteikums šajā direktīvā neliedz jaunai dalībvalsts valdībai atjaunināt savu vidēja termiņa budžeta struktūru tā, lai būtu ņemtas vērā tās jaunās politikas prioritātes. Šajā gadījumā jaunā valdība norāda atšķirības salīdzinājumā ar iepriekšējo vidēja termiņa budžeta struktūru.

VI NODAĻA

VISPĀRĒJĀS VALDĪBAS FINANŠU PĀRREDZAMĪBA UN BUDŽETA STRUKTŪRU VISAPTVEROŠĀ JOMA

12. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka visi pasākumi, kas veikti, lai panāktu atbilstību II, III un IV nodaļai, ir konsekventi un vispusīgi attiecībā uz visām vispārējās valdības apakšnozarēm. Tas jo īpaši prasa uzskaites noteikumu un procedūru konsekveni un to pamatā esošo datu vākšanas un apstrādes sistēmu integrāti.

13. pants

1. Dalībvalstis izveido atbilstīgus mehānismus, ar ko īsteno koordināciju starp vispārējās valdības apakšnozarēm, lai nodrošinātu visu vispārējās valdības apakšnozaru visaptverošu un konsekventu aptvērumu, veicot fiskālo plānošanu, nosakot skaitliskās fiskālās normas, kas specifiskas katrai valstij, un gatavojot budžeta prognozes, un lai nodrošinātu daudzgadu plānošanas izveidi, kā jo īpaši noteikts daudzgadu budžeta struktūrā.

2. Lai veicinātu fiskālo pārskatatbildību, skaidri nosaka dažādu vispārējās valdības apakšnozaru publisko iestāžu pienākumus budžeta jomā.

14. pants

1. Saistībā ar gada budžeta procesiem dalībvalstis apzina un apraksta visas vispārējās valdības struktūras un fondus, kas nav daļa no kārtējiem budžetiem apakšnozaru līmenī, līdz ar citu attiecīgu informāciju. To kopējo ietekmi uz vispārējās valdības struktūru un fondu bilancēm un parādiem apraksta saistībā ar gada budžeta procesiem un vidēja termiņa budžeta plāniem.

2. Dalībvalstis dara zināmu atklātībai sīku informāciju par nodokļu izdevumu ietekmi uz ieņēmumiem.

3. Par visām vispārējās valdības apakšnozārēm dalībvalstis dara zināmu atklātībai informāciju par potenciālām saistībām, kam ir iespējama liela ietekme uz valsts budžetu, tostarp par valsts garantijām, problēmaizdevumiem un saistībām, kas izriet no valsts uzņēmumu darbības, norādot šādu iespējamo saistību apjomu. Dalībvalstis publicē arī informāciju par vispārējās valdības īpašumā esošām privāto un valsts uzņēmumu kapitāla daļām, kuru summas ir ekonomiski nozīmīgas.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā noteikumi, kas vajadzīgi, lai līdz 2013. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās tūlīt Komisijai dara zināmu šo noteikumu tekstu. Padome mudina dalībvalstis gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas atbilstības tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un darīt tās zināmas atklātībai.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Komisija sagatavo starpposma progresa ziņojumu par galveno šīs direktīvas noteikumu īstenošanu, pamatojoties uz attiecīgu informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm un kas ir jāsniedz Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2012. gada 14. decembrim.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

16. pants

1. Līdz 2018. gada 14. decembrim Komisija publicē pārskatu par šīs direktīvas piemērotību.

2. Pārskatā *inter alia* izvērtē šādu elementu piemērotību:

a) statistikas prasības visām valdības apakšnozārēm;

b) skaitlisko fiskālo normu plānojumu un efektivitāti dalībvalstīs;

c) publisko finanšu vispārējo pārredzamības līmeni dalībvalstīs.

3. Līdz 2012. gada 31. decembrim Komisija izvērtē Starptautisko publiskā sektora grāmatvedības standartu piemērotību dalībvalstīm.

17. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

18. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 8. novembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

J. VINCENT-ROSTOWSKI

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV